

LETO VI — ŠTEV. 3

MARCH, 1934

VOL. VI — NO. 3

KAMPANJA SLOVENSKE ŽENSKE ZVEZE

V "Zarji" meseca februarja smo naglašali veliko važnost kampanje Slovenske ženske zveze, ki je sedaj v polnem teku, in to važnost poudarjamo tudi danes. Glede nagrad je v tej kampanji določeno sledeče:

ČLANSTVO: Prva nagrada zlat prstan z Zvezinim znakom in slika agitatorke v "Zarji."

Druga nagrada \$5.00 v gotovini.

Tretja nagrada \$2.50 v gotovini.

Splošna nagrada: Vsaka članica, ki pridobi pet ali več novih članic, dobi zlato broško z Zvezinim znakom.

PODRUŽNICE: Podružnica, ki pridobi največ novih članic, dobi kot častno nagrado Zlato spominjsko knjigo, ki se nahaja sedaj pri podružnici št. 12 v Milwaukee, Wis.

Druga in tretja nagrada podružnicam je Zvezin čarter.

* * *

Že zadnjič smo naglašali važnost dekliškega naraščaja v naših vrstah, kar tudi danes naglašamo. Skrb za dobro vzgojo našega naraščaja je isto, kar skrb za srečno bodočnost celokupnega naroda. Duševno in telesno zdrava, poštena, sposobna ženska mladina — zanjo nam gre v prvi vrsti v naši kampanji — pomeni zdrave, vrle, vzorne narodne matere. Vzgoja in izobrazba mora zajeti prav vse naše slovenske hčere. Naša Slovenska ženska zveza izpolnjuje to lepo in vzvišeno nalogo. Zato se potrudimo tekom te kampanje, da dobimo pod okrilje Slo-

venske ženske zveze čim več slovenskih deklet, bodočih mater naših poznejših generacij!

Rast človeške osebnosti je možna le ob naporu vseh sil: duševnih in telesnih. Zavest, da slovenske žene nekaj zmoremo, da nekaj koristnega ustvarjamo, taka zavest bodri polet našega duha, nas drži pokonci tudi v najtežjih trenutkih življenja. Pošteno, resno in odgovorno delo nam daje jasen pogled v bodočnost in hkrati vero v plemenite cilje in visoke ideale. Zato se v sedanji kampanji ne strašimo dela in truda in se zavedajmo dejstva, da ne temelji bodočnost naše idealne ženske organizacije samo na nas samih, njenih ustanoviteljicah, marveč v veliki meri tudi na našem mladem članstvu. Za nami, ustanoviteljicami, leži že večinoma doba cvetočih let življenja, dočim so življenjska pota naše ženske mladine še vsa posuta s pestropisanim cvetjem. Če torej želimo, da bomo na večer svojega življenja s ponosom, radostjo in zadoščenjem v očeh zrle na našo ljubljeno organizacijo, katero smo s trudom in žrtvami ustvarjale, tedaj se potrudimo, da ji zdaj, ko je čas, dovedemo svežih moči, ki bodo poprijele vodstvo in delo, ko me izhiraamo!

Slovenska ženska zveza je edina slovenska družabno - gospodarska organizacija slovenskih žena v Ameriki, zato bi morala biti njena članica sleherni Slovenka, vsaka slovenska žena, vsako slovensko dekle!

Torej z združenimi močmi na delo za jačjo in boljše Slovensko žensko zvezo!

KAMPANJA V DECEMBRU IN JANUARJU

Skupno število novih članic	88
Število aktivnih podružnic	25
Število aktivnih članic	36

Najboljše podružnice

Št. 57, Niles, Ohio	11
" 25, Cleveland, Ohio	10
" 23, Ely, Minn.	6
" 38, Chisholm, Minn.	6
" 20, Joliet, Ill.	5
" 24, La Salle, Ill.	5

" 55, Girard, Ohio	5
" 56, Hibbing, Minn.	5

Najboljše agitatorke

Št. 54, Theresa Racher	6
" 38, Ivana Dolinar	5
" 57, Frances Yerman	5
" 55, Matilda Cigolle	4
" 56, Ursula Zaic	4
" 25, Mary Otoničar	3

VELIKONOČNA DOLŽNOST

Velikonočna doba je tukaj. Ena poglobitnih dolžnosti katoličana je, da v tej dobi opravi spoved in prejme sv. obhajilo. Pod smrtnim grehom ga veže ta dolžnost. Kdor te dolžnosti samo enkrat ne izpolni se ne more imenovati katoličana. Drage članice SZŽ! Vem, da je moj poziv popolnoma odveč. Vsaka izmed vas se zaveda zgornje dolžnosti in prepričan sem, da jo bo vsaka tudi izvršila. Vse ste katoličanke in sramotno bi bilo, ako bi poslušale one izgubljene in propale reve, ki so vrgle vero in pošteno življenje skozi okno ter se bedasto režijo vernim in vestnim katoličankam, češ: kakšne neumnice ste še. Za take reve imejte samo pomilovalen nasmeh in — molitev. Kajti, če je kdo potreben molitve, potrebne so je takšne izgubljenke. Po večini so nesrečne že v tem življenju, dasiravno se morda tega ne zavedajo, največja nesreča pa jih še čaka, ako jim dobrotni Bog ne dodeli milosti izpreobrnjenja. Vsaka izmed vas pozna to ali ono takšno nesrečnico. Spominjajte se je v molitvi in prosite usmiljenega Boga, da je ne zadene ta najstrašnejša kazen. Ve pa bodite neustrašene v izpolnjevanju verskih dolžnosti; ne ozirajte se ne na levo, ne na desno, kadar gre za čast božjo in izveličanje vaših neumrjotnih duš. Ako boste pri Bogu dobro zapisane, tedaj bo vse v redu. Zakrament sv. pokore in Najsvetejši zakrament sta za nas dve neizmerni in obenem nezaslужeni milosti. Poslužujte se jih, kadarkoli le morete... V sv. spovedi se nam ne odpuščajo samo grehi, v spovedi dobimo tudi mir vesti, ki je morda prej glodala kakor črv in pekla kot ogenj. V spovedi dobimo obenem navodila za bodoče srečno življenje. Kako smešni so oni, ki trdijo, da je spoved nekaj poniževalnega. Nasprotno. Ne poznam nič bolj moškega, nego to, ako kdo skesano in obenem neustrašeno prizna svoje prestopke in grehe. V tem je pravo junaštvo, katerega strahopetci niso zmožni. V Najsvetejšem zakramentu pa prihaja Bog sam v naša srca, da nas krepi, da nas spodbuja k dobremu, utrjuje v čednostih, utrjuje in dela močne v vsakdanjih bojih življenja. Pokažite Bogu svojo hvaležnost s tem, da pogostokrat, posebno pa sedaj v velikonočnem času prejmete ta dva zakramenta. Vera, v kateri smo bili vzgojeni in ki smo jo takorekoč srkali vase z mlekom naših pobožnih mater, ta vera naj nam ne bo samo paradna obleka, samo nekaj zunanjega, ta vera mora biti bistvo našega mišljenja in življenja.

Ne bi storil svoje dolžnosti kot duhovni vodja, ako bi vas ne opozoril še na nekaj. V postnem času Cerkev prepoveduje hrupne veselice in za-

bave, plesse itd. Popolnoma razumljivo. Postni čas je čas premišljevanja trpljenja in smrti našega Odrešenika; take glasne in največkrat divje prireditve pa v katoličanu naravnost ubijajo vsako razpoloženje za slična premišljevanja. Vkljub tej prepovedi pa je v postnem času slišati iz naših slovenskih domov in dvoran hreščeče glasove harmonike in afriške "melodije" jazza. Vem, da večina naših društev spoštuje omenjeno cerkveno prepoved in da so le naši slovenski odpadniki tisti, katerim je Cerkev in njene zapovedi deveta briga. Poučite te ljudi, da ne pustite, da bi se kdo norčeval iz vaše Cerkve in nikdar, pod nobenim pogojem ne obiskujte sličnih prireditev. Ako jih ne boste vi podpirali, potem bodo postali že bolj krotki. S tem pa nikakor ni povedano, da v postnem času niso dovoljene sploh nikakšne prireditve. Prireditve mirnega, vzgojnega in poučnega značaja Cerkev ne prepoveduje. Take so n. pr. koncerti, dobre igre itd. Tudi druge mirne zabave, bodisi doma ali v javnih dvorinah, so dovoljene, ako so brez plesa in hrupa. Tako vidite, da celo postni čas ni preveč hud čas.

Drage članice Slovenske ženske Zveze! Časi so resni in resni časi zahtevajo resnih, značajnih in delavnih ljudi. Le kdor ima te lastnosti, tisti sme mirno zreti v bodočnost. Kako resni so časi, o tem pričajo dnevni dogodki. Po pariških ulicah regljajo strojne puške; v Avstriji grmijo topovi; nad Nemčijo še vedno visijo težki svinčeni oblaki; Zedinjene države so na potu temeljitih družabnih in gospodarskih reform. Ali mislite, da Cerkev naša ni pri vsem tem prav nič prizadeta? Vsako spremembo v državi ali v svetu Cerkev čuti — več ali manj. In kadar pride do odločilnega, kritičnega trenutka, koliko ji pač bodo koristili napol katoličani, ki so bili vajeni služiti Bogu in Njegovemu nasprotniku, temu morda še bolj kot Bogu. Že sedaj, posebno pa v takih težkih časih, morejo Cerkvi koristiti le celi katoličani; neodločni, mevžasti so ji samo v napotje in breme. Slabo bi služile Cerkvi in katoličanstvu, ako bi ne pokazale poguma tam, kjer ga je treba pokazati in odločnosti tudi tam, kjer je ista na mestu. Bodočnost bo tistih, ki so pripravljeni iti za svoja načela tudi v smrt. Vse, kar je cincarskega in šlevastega bo izginilo, preden bo deset let. To velja o katoličanih prav tako, kakor o drugih. Bodimo tedaj strnjena armada, poslušna svojemu generalu brez ugovora. Kot takšna armada bomo gotovo zmagali.

Dnevno povelje: Opravite svojo velikonočno dolžnost!

MARIE PRISLAND:

V DOBI KAMPANJE

Še tri mesece in kampanjska doba bo končana. Radovedne smo vse, kak uspeh bo prinesla sedanja kampanja. Glavni odbor je določil mikavne nagrade za pridne članice. Sicer sem prepričana, da delo, ki je v prid kampanje storjeno ni napravljeno edinole radi nagrad, ampak je izvršeno iz lojalnosti in ljubezni do Zveze. Nagrade le pospešijo medsebojno delovanje in razširijo zanimanje in reklamo, tako za organizacijo kot za članstvo.

Rečeno je bilo, da mora ta kampanja prinesiti tisoč novih članic. Ni tega rekel gl. odbor ampak članice same, kakor izkazujejo dopisi v Zarji. Kar rečejo članice, se navadno tudi zgodi; tako se bo prav gotovo zgodilo, da dobimo tisoč članic v tej kampanji. Kako bi tudi ne, saj se bo vsaka potrudila in pomagala. Glavna tajnica ima naročilo, da bo s velikimi črkami v Zarji označila ono podružnico, ki ob koncu kampanje ne bo niti ene nove članice pridobila. Kdo bi hotel imeti na tako nelep način reklamo? Gotovo nobena izmed naših podružnic ne bo tega hotela. Da bi bila označena kot najmanj pridna in najmanj aktivna, tega pa že ne. Če bi bilo treba članico iz drugega mesta importirati, vem da bi podružnice rajše storile kot pa bile postavljene na črno listo. Kaj ni tako?

Večkrat mi je že katera potožila, da je težko za članstvo radi nevoščljivosti in mržnje nekaterih, ki nočejo pristopiti iz vzroka ker te ali one članice ne "glajhajo." No, to je pa res pristno žensko. Eni članici, katero nimamo rade, damo več kredita kot sto in sto drugim, katere so nam ljube. Ali naj bo ena sovražnica več vredna kot sto prijateljic? Ne bodimo smešne. V Zvezo ne pristopimo radi kake osebe, ampak radi koristi, katere nudi Zveza. Ni ga človeka na svetu, ki bi ne imel sovražnika, ni pa tudi nikogar, ki bi ne imel nobenega prijatelja. Na sovražnike smo v gotovem oziru še lahko ponosne. Kdor ima sovražnike je znamenje, da je aktiven. Kdor nič ne stori, se ne bo nikomur zameril.

Pustimo torej take malenkostne predsodke, ter posvetimo vse svoje moči sedanji kampanji. Zlasti se ozrimo po mladini, katere je vse premalo v naših vrstah. Zelo primerno bi bilo, da vse naše glavne odbornice, in odbornice posameznih podružnic, dajo lep vzgled za to kampanjo s tem, da takoj vpišejo vse svoje hčerke v Zvezo,

če tega dosedaj še iso storile. Z veliko večjim veseljem bodo šle članice na delo, ako bodo vidеле, da tudi odbornice vzamejo kampanjo resno. Težko je odbornici agitirati za novimi članicami, ako ji kdo oponese, češ, če je Zveza tako dobra, zakaj pa tvoje hčerke niso članice? Lahko pa je iti na agitacijo ako se na prsa potrkaj in poveš, da so vse tvoje hčerke članice Zveze in ti je samo žal, da jih nimaš več, da bi jih lahko še več vpisala. S tako prepričevalno besedo, bo vsaka članica uspešna.

Ženske smo zgovorne. Včasih posvetimo kaki malenkosti veliko naše energije; za prazen nič. Zakaj bi to našo zgovornost enkrat ne darovale Zvezi, ter jo vporabile za dobro stvar? Pri vsaki kampanji ženske zmagajo. Zakaj? Zato ker znajo dobro govoriti; naj bi ta naša dobra lastnost v veliki meri koristila tudi tej kampanji. Predmet govora imate. Povejte kako lepo je biti članica Zveze. Kako zanimiva je Zarja! Kako majhen asessment; koristi pa obilne. Razložite, da se v Zvezi počutimo kot velika družina, ki se ljubi in razume. Da je Zveza edina ženska organizacija v Ameriki, v kateri so se organizirale zavedne jugoslovanske žene in dekleta, ter, da je vsaki Slovenki in Hrvatici v ponos, biti članica Slovenske Ženske Zveze.

Sedaj pa še nekaj o Zarji. Prav zelo sem se začudila, ko sem toliko dopisov zagledala v zadnji številki. Izmed 57, je bilo 45 podružnic v Zarji zastopanih, kar je res rekord. Tako je prav! Moja sodba je in je vedno bila, da so dopisi življenje vsakega lista. Dopisi naših podružnic, se mi vedno zdijo kot srčna žila organizacije. Iz njih spoznam, kako se počuti naše članstvo, ki je življenje Zveze. Iz zadnje številke je razvidno, da je članstvo vsepovsod zelo aktivno, polno življenja in živahnosti. To je najlepši pojav v tem letu. Ta živahnost in aktivnost se bo gotovo še povečala, čimbolj se bo bližala h koncu naša kampanja. — Le tako naprej, drage sestre, naj vaše iskrene in ljubeznive besede bodrijo naše članice ter jim vžigajo veselje in gorečnost do agitacije, da bo šla ta kampanja "over the top."

V imenu glavnega odbora Zveze, pristrčno pozdravljam novo podružnico v Niles, O. — Iskreno se zahvaljujem sestri Theresi Racher kot ustanoviteljici, in vsem drugim ustanovnim članicam ter jim kličem: Pristrčno dobrodošle in Bog Vas živi!

URADNA POROČILA

MESEČNO POROČILO GL. TAJNICE

FINANČNO POROČILO S. Ž. Z. ZA MESEC JANUAR 1934

DOHODKI:							
Št.	Podružnica	Mesečnina	Pristopnina	Razno	Zarja	Skupaj	Št. članic
1.	Sheboygan, Wis.	\$ 10.30	—	—	\$ 15.45	\$ 25.75	102
2.	Chicago, Ill.	10.50	—	—	15.85	26.35	106
3.	Pueblo, Colo.	17.70	\$.75	—	26.55	45.00	177
4.	Oregon City, Ore.	3.10	1.50	—	4.75	9.35	32
5.	Indianapolis, Ind.	6.80	.75	—	10.20	17.75	68
6.	Barberton, O.	10.00	—	—	15.00	25.00	100
7.	Forest City, Pa.	6.10	—	—	9.15	15.25	61
8.	Steelton, Pa.	4.40	—	—	6.60	11.00	46
9.	Detroit, Mich.	6.40	—	\$ 1.84	9.60	17.84	64
10.	Collinwood, O.	33.80	—	.25	50.90	84.95	334
12.	Milwaukee, Wis.	29.70	1.50	—	44.55	75.75	291
13.	San Francisco, Cal.	10.40	.75	—	15.60	26.75	104
14.	Nottingham, O.	24.70	1.50	.25	37.05	63.50	246
15.	Newburg, O.	16.40	—	.50	24.60	41.50	122
16.	South Chicago, Ill.	8.70	—	—	13.05	21.75	87
17.	West Allis, Wis.	19.10	.75	—	28.65	48.50	195
18.	Cleveland, O.	4.30	3.00	—	6.45	13.75	43
19.	Eveleth, Minn.	6.00	.75	—	9.30	16.05	63
20.	Joliet, Ill.	23.70	2.25	3.75	36.25	65.95	245
21.	Cleveland, O.	7.30	—	—	11.05	18.35	74
22.	Bradley, Ill.	1.90	.75	—	2.85	5.50	19
23.	Ely, Minn.	16.10	2.25	—	24.15	42.50	161
24.	La Salle, Ill.	7.50	2.25	—	11.55	21.30	78
25.	Cleveland, O.	55.60	4.50	—	84.10	144.20	561
26.	Pittsburgh, Pa.	10.00	—	—	15.00	25.00	100
27.	North Braddock, Pa.	4.20	—	—	6.40	10.60	43
28.	Calumet, Mich.	6.90	—	—	10.35	17.25	69
29.	Broundale, Pa.	1.60	—	—	2.40	4.00	16
30.	Aurora, Ill.	—	—	—	—	—	13
31.	Gilbert, Minn.	5.20	—	—	7.80	13.00	52
32.	Euclid, O.	6.80	—	—	10.20	17.00	60
33.	New Duluth, Minn.	2.80	—	—	4.30	7.10	29
34.	Soudan, Minn.	1.10	—	—	2.05	3.15	15
35.	Aurora, Minn.	1.40	—	—	2.10	3.50	14
36.	McKinley, Minn.	4.50	—	—	6.95	11.45	47
37.	Greaney, Minn.	1.90	—	—	2.85	4.75	19
38.	Chisholm, Minn.	15.30	4.50	—	23.35	43.15	118
39.	Biwabik, Minn.	3.30	—	—	5.05	8.35	34
40.	Lorain, O.	3.60	2.25	—	5.60	11.45	37
41.	Cleveland, O.	21.20	—	—	31.80	53.00	212
42.	Maple Heights, O.	3.40	1.50	—	5.10	10.00	34
43.	Milwaukee, Wis.	8.90	—	—	13.35	22.25	89
45.	Portland, Ore.	3.00	—	—	4.50	7.50	30
46.	St. Louis, Mo.	2.50	—	—	3.75	6.25	25
47.	Garfield Heights, O.	8.40	—	1.00	12.60	22.00	83
48.	Buhl, Minn.	1.50	—	—	2.25	3.75	14
49.	Noble, O.	3.40	3.00	—	5.10	11.50	30
50.	Cleveland, O.	4.50	—	—	6.75	11.25	48
51.	Kenmore, O.	1.70	—	—	2.55	4.25	17
52.	Kitzville, Minn.	2.10	—	—	3.15	5.25	21
53.	Brooklyn, O.	2.30	—	—	3.45	5.75	23
54.	Warren, O.	2.10	—	—	3.15	5.25	21
55.	Girard, O.	2.80	1.50	—	4.20	8.50	28
56.	Hibbing, Minn.	2.20	2.25	—	3.30	7.75	22
57.	Niles, O.	1.10	8.25	—	1.65	11.00	11

SKUPAJ	\$480.20	\$46.50	\$7.59	\$724.30	\$1,258.59	4753
Obresti od County of Genessee bonda.....					22.50	
Dva U. S. Treasury bonda, 4¼%, 52-47 issue.....					2,000.00	

SKUPNI DOHODKI\$3,281.09

STROŠKI:

Za umrlo Mrs. Mary Toplak, podr. št. 10 (roj. 3-12-1875, prist. 3-7-1929, umrla 12-16-1933).....	\$ 100.00
Za umrlo Mrs. Mary Intihar, podr. št. 10 (roj. 3-18-1883, prist. 9-4-1930, umrla 1-2-1934).....	75.00
Za umrlo Mrs. Johanna Pugel, podr. št. 12 (roj. 12-19-1885, prist. 10-5-1931, umrla 12-24-1933).....	50.00
Za umrlo Mrs. Mary Drafenik, podr. št. 12 (roj. 2-2-1877, prist. 12-15-1927, umrla 1-5-1934).....	100.00
Za umrlo Mrs. Agnes Kirasic, podr. št. 15 (roj. 7-1-1889, prist. 7-5-1928, umrla 12-23-1933).....	100.00
Za umrlo Mrs. Caroline Geržin, podr. št. 38 (roj. 1-11-1891, prist. 1-22-1930, umrla 1-13-1934).....	75.00

Za umrlo Mrs. Margaret Spelko, podr. št. 41 (roj. 7-10-1878, prist. 7-21-1930, umrla 1-19-1934).....	75.00
Za umrlo Mrs. Johanna Praznik, podr. št. 47 (roj. 6-24-1885, prist. 12-10-1932, umrla 1-6-1934).....	25.00
Vožni stroški, dnevnice, in polletni stroški glavnih odborov.....	214.77
Ameriška Domovina, 2,000 pobiralnih knjižic.....	90.00
Za dva U. S. Treasury bonda po \$1,000 (napol dozorele obresti vključene).....	2,134.22
Slovesna maša za žive in mrtve članice S. Ž. Z.....	5.00
Ameriška Domovina za tiskanje in razpošiljanje januarske Zarje.....	206.45
Varščina na poštnem uradu.....	15.00
Second Class Mail re-entry permit, P. O. Cleveland, O.....	10.00
Znamke za pošiljanje januarske Zarje.....	34.28
Edinost Publishing Co., prevoz Zarje na poštni urad, od julija do decembra 1933.....	6.00
300 kuvert z znamkami, za glavne odbornice.....	13.77
Continental Bank, posebni stroški s čeki.....	1.84
Uradna soba.....	10.00
Znamke za glavni urad.....	4.08
Pisarniške potrebnosti za glavni urad.....	1.05
Federalni davek na čeke in strošek za izmenjavo v januarju.....	1.01
Uradne plače za januar (glavna predsednica \$25, urednica \$50, glavna tajnica \$60).....	135.00

SKUPNI STROŠKI ZA JANUAR.....\$3,482.47

Bilanca v blagajni 30. decembra 1933.....\$35,334.43

Dohodki v januarju 1934.....3,281.09

Skupaj.....\$38,615.52

Stroški v januarju.....3,482.47

PREOSTANEK V BLAGAJNI 31. JANUARJA 1934.....\$35,133.05

Podružnica št. 6, Barberton, O. je poslala v januarju razen svote, navedene v finančnem poročilu, še \$15.00, in s tem poravnala končni del dolžne svote za lansko leto, ko so nam bili že naloženi in všteti med dohodke, kakor je bilo poročano na zadnji seji glavnega odbora in prej.

Tajnicam: Naj bo ponovno povedano, da bodo zaradi novega čarterja vse članice brezplačno prejele nove izkaznice (policy), ali kakor se bodo že te listine imenovala zanaprej. Zato nima sedaj pomena naročiti ponovnih starih izkaznic za posamezne, za kar mora članica plačati 25c. Pač pa vestno v vsakem slučaju sporočite spremembo naslova, kakor tudi spremembo imena, če se članica poroči.

Tudi ni treba pritiskati za knjižice z novimi pravili (te se ne bodo rabile kot pobiralne knji-

žice), ker bo tudi vsaka članica dobila en izvod zastonj, kakor hitro bodo knjižice gotove. Stvar je zaenkrat še vedno v odvetnikovih rokah in se ne da čisto nič pospešiti; sicer pa, več ko bo prednosti sedaj, manj bo nepravilnosti kasneje.

Denite na pisma zadosti znamk. Nekatere vestno pazijo na to, druge pa odpošljejo pretežka pisma za tri cente. Tukaj je treba potem doplačati tri ali pa šest centov. To se dogaja tako pogosto, da res mora biti tukaj omenjeno.

Opozorjam, da plačajo nove članice, sprejete v marcu, aprilu in maju, za mesec sprejema assessment kakor po navadi, toda samo 25c pristopnine, ne pa 75c kakor drugače.

Kampanja je že sedaj v prav zadovoljivem teku, a bo brez dvoma pokazala drugačno lice naslednje mesece.

Josephine Račić.

POROČILO UREDNIŠTVA "ZARJE"

Kakor je cenjeno članstvo Slovenske ženske zveze opazilo, je imela "Zarja" v mesecu februarju štiri strani več kakor običajno, to pa iz razloga, ker je bilo treba priobčiti zapisnik pol-letne seje glavnega odbora; poleg tega smo imeli lepo število zanimivih člankov ter izredno mnogo dopisov naših podružnic, ki so poročale o rezultatih in zaključkih svojega letnega poslovanja. Uredništvo se je od svoje strani potrudilo in upa, da je bilo članstvo zadovoljeno.

Prihodnja izdaja "Zarje" bo velikonočna izdaja, vsled česar so članice prošene, da naberejo za to izdajo čim več oglasov odnosno velikonočnih voščil pri svojih trgovcih, ki se bodo svojim odjemalkam prav gotovo drage volje odzvali, ker se ravna po geslu: uslugo za uslugo! Cena oglasov

je \$1.00, \$2.00, \$4.00 (po velikosti oglasa); pol strani stane \$8.00, cena celi strani pa je \$16.00. Nabirateljica dobi 20 odstotkov provizije od vsakega dolarja, tako da se ji bo nabiranje tudi gmotno izplačalo. Upamo, da boste šle takoj na delo; v tem slučaju obvestite uredništvo ter čim prej pošljite nabrane oglase, da se ne bo tozadevno gradivo nakupičilo do zadnjega dneva.

V zapisniku zadnje pol-letne seje glavnega odbora ste čitale, da se bodo poslej priobčevale osebne zahvale in spomini le kot plačani oglasi. Sorodniki umrlih imajo torej priliko, da se tudi v "Zarji" spominjajo svojih umrlih dragih, zlasti pa je želeli od članstva, da bi tozadevne zahvale priobčale v svojem lastnem glasilu.

Uredništvo.

NOVE ČLANICE V MESECU JANUARJU 1934

Podr.	Ime nove članice	Ime agitatorice	Podr.	Ime nove članice	Ime agitatorice
3	Novak Mary	Mary Kristan	38	Bradach Mary	Ivana Dolinar
4	Budiselic Mary	Barbara Pavlinac	38	Gornik Mary	"
4	Herbst Ann E.	Mary Plantan	38	Pirnat Mary	"
5	Medle Mary	Antonia Bayt	38	Tekautz Mary	"
12	Derzay Agnes	Helen Derzay	38	Vodovnik Mary	"
12	Znidar Rose	Margaret Muzir	38	Vidmar Mary	Agnes Segar
13	Filipcic Rose	Sophie Judnich	40	Eisenhardt Josephine	Frances Bresak
14	Janchar Josephine	Frances Stupica	40	Ivancic Agnes	Jane Kragelj
14	Kranjec Ivana	Mary Strukelj	40	Virant Mary	"
17	Kern Mary	Angeline Kastelic	42	Hocevar Jennie	Antonia Kastelic
18	Kolence Ida	Pauline Rebol	42	Hocevar Mary	"
18	Shumer Jennie	"	49	Kinkopf Frances	Cecilia Bradac
18	Sodja Molly	Jennie Sodja	49	Roznik Julia	"
18	Ubic Frances	Mary Perusek	49	Kordish Frances	Frances Kosten
20	Bebar Frances	Julia Sebalj	49	Vukovich Frances	Jennie Intihar
20	Kirincich Mary	"	55	Knouse Dorothy	Matilda Cigolle
20	Fritz Antonia	Mary Terlep	55	Yaklevich Helen	"
22	Gross Margaret	Mary Rittmanic	56	Mihelcic Agnes	Anna Ropinac
23	Brzinski Amelia	Mary Kurre	56	Ropinac Anna	Ursula Zaic
23	Gerzin Barbara	Mary Logar	56	Vesel Agnes	"
23	Sustarich Margaret	Sophie Petric	57	Kosance Antoinette	Theresa Racher
24	Mallie Mary	Mary Strukel	57	Leskovec Eva	"
24	Mozina Frances	Mary Ambrose	57	Racher Antoinette	"
24	Yazbec Louise	"	57	Verhovsek Genevieve	"
25	Ivanc Mary	Mary Razborsek	57	Verhovsek Rose	"
25	Klemencic Frances	Mary Hren	57	Yerman Frances	"
25	Skrajnar Mary	"	57	Logar Frances	Frances Yerman
25	Mihelcic Frances	Frances Macerol	57	Logar Jennie	"
25	Skok Antonia	Mary Krajc	57	Logar Mary	"
25	Ubic Katherine	Josephine Slogar	57	Logar Viola M.	"
31	*Knaus Ida	Frances Knaus	57	Prinz Johanna	"
31	*Williams Frances	"			

* Pristopila dec. 1933.

JOSEPHINE RACIC, gl. tajnica.

MILENA:

ŽENA IN DOM

Vsaka gospodinja ve, da je gospodinjstvo težak poklic, dasi mu do davna ni hotel tega nihče priznati. Šele v sedanji depresiji se je spoznalo pravo vrednost gospodinjanskega poklica in njegov dalekosežni vpliv na gospodarstvo, kot na družabno življenje sploh.

Gospodinjstvo je težavno; ženo priganja, da mora misliti in celo opravljati več stvari naenkrat. Rokodelec ima po navadi en sam posel, kateremu lahko posveča vso pažnjo in zbrane misli. Poklic gospodinje pa je velik kup neurejenih in najrazličnejših del, ki si večkrat v bistvu nasprotujejo. Delo gospodinje je podobno delavcu, ki bi moral ob istem času biti čevljar, krojač, pek, pometač itd. Ni ga na svetu moža, ki bi se takemu delu ne uprl. Edinole gospodinja ga mora dan za dnem vršiti. Zdaj je mati, zdaj kuharica, zdaj zopet šivilja, perica, učiteljica, bolniška strežnica in še mnogo drugega. Komaj je opravila eno delo, jo čaka drugo in tako gre naprej ves božji dan. Ko je zvečer od dela utrujena, pride mož domov tudi truden in včasih morda slabe volje; žena se premaga in svojo utrujenost celo prikriva, da razvedri moža. — Tako se navadno godi gospodinjam v malo boljših razmerah. Koliko težje in še bolj naporno je pa za ženo tam, kjer je primorana, da pomaga možu kruh služiti in preskrbovati družino. In koliko je takšnih žen in gospo-

dinj, ki so delavke podnevi in zvečer, ko pride vsa utrujena in zmučena od dnevnega dela domov, jo doma čaka zopet delo. Kako naj taka žena, uboga reva, še najde čas in voljo za razmišljanje, za čitanje in preudarnost. Njena duša mora sčasoma od večnega dela in skrbi otopeni, kar je v neizmerno škodo njenih otrok, moža in sploh človeške družbe. In vendar je treba vsaki ženi, da najde čas za lastno omiko, za pravo vzgojo svojih otrok, ter da je dobra in modra svetovalka svojemu možu, kar nikakor ni lahko opravilo.

Žena, ki nima časa misliti, ali kateri se misliti ne ljubi, bo dobra dekla; koristna mati, praktična gospodinja in pametna žena, ne bo nikoli. Čim več žena misli, preudarja, se izobrazuje, več bo koristila sebi in svojim, do višje stopinje se bo povzpela.

Žena, ki hrepeni po znanju in izobrazbi, bo dobra in praktična gospodinja. Mati bo svojo deco lažje vzgojila in lažje nadzorovala, ako je dobro poučena o svojih dolžnostih. Istotako bo žena s možem lažje izhajala, ako se vsaj nekoliko razume na važnejše dnevne dogodke. Mož jo bo smatral kot ljubega tovariša, če se bo z njo lahko pogovoril o vsem, kar ga zanima. Nasprotno pa človeka zaboli, ko se mož izrazi: "Moja stara se na take reči — nič ne zastopi." Bog je dal možgane ženi kot možu. Ako je mogel mož svojo pamet na vse

kraje razviti, zakaj bi je žena ne? Vsakdo se lahko nekaj priuči, ako se potruži. Brezbrižnost je velik greh za vsako ženo.

Gospodinja mora imeti čas za lastno omiko. Klic po olajšavi ne pride iz mržnje do dela, ampak iz želje po lastnem življenju in izobrazbi. Znanje pospešuje zavednost odgovornosti. Gospodinja

mora poznati odgovornost, če hoče biti dobra gospodinja. Samozavest pobija plašljivost, negotovost in boječnost; samozavest ženo dvigne in jo prerodi, da ji postane gospodinjstvo delo ljubo opravilo, ne pa nadležen opravek. Delo, ki je marsikatero gospodinjo zaslužilo, naj jo mislečo zopet dvigne.

ANGELA BEGG, D. C.:

PROSVETNI ODSEK

PROSLAVA MATERINSKEGA DNE

Kdorkoli si, kjerkoli si, ki bereš to, ali ljubiš svojo mater? Ljubi jo, dovolj je ljubil ne boš nikoli!

(Ksaver Meško.)

Z ozirom na Materin dan, čigar proslava bo v par mesecih, in ker mnoge naše podružnice rade prirejajo spominske prireditve in sestanke v čast spominu našim materam, bodisi živim ali mrtvim, zato sem se namenila podati malo grariva in pesmi, katere naj bi bile posvečene temu dnevu in spominu našim nepozabnim materam. V prvi vrsti so nabožne pesmi posvečene Mariji kot najvišji Materi nas vseh, in potem bodo sledile razne pesmi in deklamacije, ki izražajo spominu, udanost in ljubezen naših mater do otrok ter otrok do mater. Jako krasne so tudi pesmi in deklamacije, posvečene spominu umrlih mater; ako bo dopuščal čas in prostor, bodo objavljene tudi te.

Najbolj znana pesmica in udomačena med nami je gotovo naslednja:

1

Marija, mati ljubljena,
češčena boti Ti!
Rodila si nam Jezusa,
zato Te vse slavi!
Mi svoja srca Ti damo,
zaupno k Tebi kličemo:
Marija, varuj nas,
Marija, varuj nas!

Marija, o sladko ime,
v bridkosti nade žar:
Ozdravljaš žalostno srce,
razveseliš vsekdar.
Zatorej ne prenehamo,
in vedno k Tebi kličemo:
Marija, varuj nas,
Marija, varuj nas!

Marija naša bod pomoč,
ko svet nas zapusti:
Ko nas objame smrtna noč,
nas milo sprejmi Ti!
Saj Tebe, mater, ljubimo,
in vedno k Tebi kličemo:
Marija, varuj nas,
Marija, varuj nas!

(Napev v pesmarici "Slava Bogu," stran 233, napev 155)

2

O Marija, naša ljuba Mati,
sprejmi v milostno srce
verne vse in množice jih
Tvoje
danes Ti priporoče.
O Marija, o Marija,
milostno imaš srce.
K Tebi, k Tebi kopnijo,
naše misli in želje.

Naše starše, o Marija, Ma-
ti
sprejmi v milostno srce!
Ti jim vračaj, Ti obilno
plačaj,
noč in dan za nas skrbe.
O Marija, o Marija,
Materno imaš srce.
Tvoji smo sinovi, hčere,
k Tebi srca hrepene.

Otročiče, o Marija, Mati, sprejmi v milostno srce,
Tebe, dobro mater zapustiti, vekomaj noben ne sme.
O Marija, o Marija, Ti otroško imaš srce.

Vsi smo Tvoji otročiči, to je ljubo nam ime.
(Napev v pesmarici "Slava Bogu," stran 255, napev 169)

3

Tebi, Marija, o Mati
premila!
rad bi jaz pesmico novo
zapel;
rad bi razlil Ti vsa srčna
čutila
revež ne vem-le, kako bi
začel.
Veš, o Marija, kako čem
začeti?
Šel bom na griček in
tam bom začel;
slava Mariji, oj slava pre-
lepi!
Tako, oj Marija, bom Te-
bi zapel!

Klical bom tamkaj na
griču krog sebe,
klical bom brate, naj z
mano pojo;
klical bom sestre, naj sla-
vijo Tebe,
mladi in stari naj slavo
ženo.
Divje zverine naj Tebe
častijo,
voda v potokih naj Tebi
šumlja,
tički preljudi naj Ti žvr-
golijo,
vetrič po gozdu naj Tebi
pihlja!

Hribje, planine, gore in doline,
travniki, logi, široko polje,
gozdi, ravnine in strme pečine,
vse naj Te z mano, o Mati, časte!
Naj se razlega po silni daljavi,
naj Ti odmeva in vedno glasi,
krog in povsod po obnebnih višavi:
Slava Mariji naj večno doni!

(Napev v pesmarici "Slava Bogu," stran 33, napev 200)

Mislím, da je cerkvena pesmarica "Slava Bogu" po naših slovenskih naselbinah najbolj razširjena, zato so te pesmi vzete iz te pesmarice, in sicer s tem namenom, da bi se one podružnice, ki žele gradiva za Materin dan, zamogle poslužiti teh knjig. Še mnogo lepih nabožnih pesmi v tem smislu je na razpolago, in ako bi si kdo želel kaj drugačnega, naj se obrne na prosvetni odsek in se bo drage volje ustreglo vsem v tem oziru. Pozneje pridejo materinske pesmi in deklamacije na vrsto, to pa zato, da se zamorejo oni, ki to žele, pravočasno pripraviti za ta dan.

Žena je kot sveča, ki gori za druge, dokler ne izgori.

Njeno vrednost cenimo šele, ko izgori!

(Dr. J. Ev. Krek.)

—o—

In kljub otroški nehvaležnosti je materina ljubezen najstanovitejša ljubezen na svetu. Vse zemske ljubezni izginejo, izpuhte sčasoma; samo materina je neupogljiva, nepremagljiva. —
Pavlina Pajkova.

ZDRAVNIŠKI NASVETI

Sladkorna bolezen

Izmed štirih bolezni, katere so najbolj nevarne za ljudi srednjih let, namreč debelost, rak, popanelost žilovja (arterio sclerosis) in sladkorna bolezen, je zadnja prav pogost vzrok smrti pri osebah, ki so stare nad 45 let. Poročila naših bratskih organizacij, jednot, zvez, izkazujejo vsako leto več primerov smrti radi te bolezni.

Pravijo, da je v Zedinjenih državah okoli en milijon diabetikarjev; torej bi imel eden izmed stodvajset prebivalcev to bolezen. Da je pa med našimi ljudmi vedno več te bolezni, je pripisati temu, da smo naselniki od leta do leta starejši, torej je naša umrljivost od leta do leta višja.

Omenili smo že poprej, da se sladkorna bolezen najraje prime debelih ljudi. Ženske dvakrat bolj pogosto zbolijo ko moški, morda baš vsled večjega nagnjenja do predebelosti.

Kaj je sladkorna bolezen ali diabetes?

Neposreden vzrok je nepravilno delovanje trebušne slinovke (pancreas), ki ima poleg drugih dolžnosti tudi nalogo proizvajati neko kemično tvarino ali izloček, katerega imenujemo *insulin*. Ta tvarina preide v kri in pomaga izgorevati ali žgati sladkor, ki se nabira v telesu in se z njeno pomočjo spreminja v različna hraniva, ki so potrebna za preosnovo telesnih celic. Če pancreas ne proizvaja dovolj insulina, sladkor ne zgori; nabira se v krvi in raznih delih telesa ter je končno izločevan s sečjo (scalnico).

Insulin moremo primerjati zraku in prepihu v peči, brez katerega bi drva ali premog ne gorela. Če je premalo zraka, bo peč polna saj. V zgornjem slučaju je sladkor v telesu — saja, ki pokvari človeku zdravje.

Diabetes se navadno razvije prav počasi, da človek komaj ve, da je bolan. V mnogih slučajih sem pri preiskavi prosilcev za naša društva pri analizi seči (scalnice) našel večje količine sladkorja, ko prizadeti niso imeli nikakih hudih znakov bolezni.

Najprvi znaki so ponavadi žeja, pogosto scanje in srbečica, zadnja zlasti pri ženskah. Če bolezen dlje traja, izgubi bolnik na teži navzlic dobri slasti do jedi. Pozneje seveda oslabi, trpi na krčih v mišicah ali mu celo odmre kak prst na nogi (gangrena).

Čim mlajši je bolnik, tem hujša je po navadi diabetes. Prime se celo otrok in mladih ljudi, za katere sploh ni bilo pomoči pred iznajdbo insulina (McLeod in Banting, 1922). Vendar je lahko nevarna ob vsaki starosti.

Brez zdravljenja in zdravniškega nadzorstva živi povprečen diabetikar nekako pet let od časa, ko je bolezen doznana, s pravo hrano in včasih s pomočjo insulina pa pogosto dočaka visoko starost.

Kako bi spoznali, če trpite na sladkorni bolezen?

Prav lahko. Vsak zdravnik zna preiskusiti seč (scalnico); če vsebuje sladkor. Zadostuje pet kapljic za preiskus. Če povzijete preveč sladkorja ali močnatih jedi, pride včasih sladkor na seč, čeprav nimate prave bolezni, zato je večkratna preiskava priporočljiva.

Zdravnik prav z lahkoto dožene, če imate sladkorno kolezen; težje je dokazati, kako huda je, koliko sladkorja preostaja v telesu. To je mogoče dognati le z natančnim izmerjenjem množine sladkorja v krvi. Take preiskuse delajo po laboratorjih, kamor lahko vsak domač zdravnik pošlje vzorec bolnikove krvi.

Važno je, da vemo, če imate lahek ali hud napad bolezni, kajti zdravi se vsaka drugače. Za lahke napade zadostuje urejena in zmerjena hrana, pri hudih primerih moramo dnevno vbrizgavati pod kožo insulin.

Kako zdravimo diabetes?

Pravilno je more zdraviti le zdravnik s točnim sodelovanjem od strani bolnika. Pri tem je bedasto poslušati nasvete prijateljev ali prijateljic, šarlatantov ali celo bolnikov, ki se sami zdravijo za isto bolezen. Vsak bolnik je primer sam zase. V splošnem pa vemo, da je treba znižati množino hrane na najmanjšo količino, kolikor jo bolnik potrebuje za njegovo rast in starost ozirajoč se tudi na dnevno delo. Težak bo potreboval več hrane kot uradnik.

Predvsem je treba omejiti takozvane karbohidrate, to je jedi iz škroba (sladkor, moka vseh vrst, sladko sadje, krompir, pesa itd.). Tudi preveč masti ni dobro. Sicer pa v kratkem članku ni mogoče navesti vseh posameznosti.

V prihodnjem članku hočemo navesti v splošnem, kaka jedila sme diabetikar uživati, kaka ne.

Št. 1, Sheboygan, Wis.—Zopet smo dobile nekaj novih knjig; katero veselje čitanje, naj se oglasi na mojem domu, 1133 Kentucky Ave. Uradni dnevi so 1. in 15., ko sem doma, pa tudi druge dni sem vam na razpolago; toda če me ne dobite doma, se ne hudujte. Knjige so jako zanimive in sedaj v zimskem času je prilika za čitanje. Prosim vas, bodite skrbne s knjigami in pazite nanje, ker so last naše podružnice.

Sestrski pozdrav!

Christina Rupnik.

O naših sejah se ne morem pohvalno izraziti, ker so vse premalo obiskane. Društvene seje bomo morale malo bolj upoštevati. Vse članice prosim, da bi se v večjem številu udeleževale sej, ker bi se potem lahko mnogo več koristnega ukrenilo za podružnico in Slovensko žensko zvezo sploh.

Na zadnji seji je bilo sklenjeno, da bo na vsaki seji na programu zanimiv angleški govor. Ta program bo imela v oskrbi sestra glavna predsednica, Mrs. Marie Prislund.

Na drugi seji bo ena izmed deklet imela zanimiv govor. Torej prosim vse članice, starejše in mlajše, da se udeležijo seje.

Drage članice, opozarjam vas na kampanjo za novo članstvo in želim, da dobi vsaka vsaj po eno novo članico.

Na drugi seji bodo imele članice priliko za dobiti "door prize." Torej, še enkrat: članice, udeležite se v večjem številu te seje, ki se bo vršila v torek 6. marca ob pol osmih zvečer.

Sestrski pozdrav!

Miss Mary Erzen, tajnica.

Št. 2, Chicago, Ill.—Obljubila sem v zadnjem mojem poročilu, da bom poročala, kako se bo obnesla naša plesna zabava s kontestnim valčkom. Skoraj bi rekla, da smo z nekim strahom pričakovali, kaj bo prinesel dan 14. januarja. Udeležba pri pol osmi sv. maši ni bila bogve kaj velika. Omeniti moram pri tej priliki, da smo na zgoraj omenjeni dan obhajale sedmo obletnico, odkar se je ustanovila naša podružnica in obenem tudi, kot Zvezin dan. Kazalo je torej že zjutraj, slabo bo, in kaj, če niti stroškov ne pokrijemo. Obenem pa smo vendar imele upanje, da naša podružnica ima mnogo prijateljev, in ti bodo gotovo pripomogli, da ne bo dvorana prazna. In res, udeležba je bila sto procentna. Zato me veže dolžnost, da se v imenu naše podružnice prav lepo vsem zahvalim. Posebno hvalo sprejmita društvu: Družba Sv. Mohorja in društvo Kastrola, kakor tudi hvala našim članicam, ki so na en ali drug način prispevale za to zabavo, da smo imele tako nepričakovan uspeh.

Kdo pa je dobil 5 zelenih, boste morda vprašale? Ja veste, to bi ne bilo pravično, da bi vse en par dobil, drugi pa nič, ki je tudi lepo plesal. Zato smo še k petim priložile enega, da je bilo 6, ter razdelile na tri na-

grade oziroma za tri najboljše pare. Najlepše je torej plesal prvi par in dobil prvo nagrado \$3.00, to sta Mr. William Bogolin in Miss Brigita Špenko. Drugi par in druga nagrada \$2.00 Mr. Joseph Fajfar in spodaj podpisana. Tretji par in tretja nagrada \$1.00 Mr. Frank Bicek, ime plesalke mi ni znano. Kaj ne, tako je bilo najbolj pravično. Hvala tudi sodnikom, ki so sodili pravično in usmiljeno. Torej še enkrat prav lepa hvala za sodelovanje.

Sedaj pa drage članice, ali ste čitate v zadnji izdaji Zarje, da imamo veliko kampanjo, ki traja do 1. junija. In nekatere naše podružnice prav pridno nabirajo nove članice. Kaj pa me, ali bomo samo od strani gledale napredek drugih? Nikakor ne, tudi naša dolžnost je, da se prav vse poprimemo dela in vsaka naj stori, kolikor je mogoče, da bo tudi naša podružnica častno zastopana v tej kampanji. Prav lepe nagrade so razpisane, torej na delo. Obenem bi tudi prosila, da bi se naše prihodnje seje, ki se vrši dne 1. marca v obilnem številu udeležile; imamo namreč nekaj važnega za razmotrivat. Torej pridite in vsaka naj pripelje eno novo članico.

Pozdravljene!

Annie Frank, tajnica.

Št. 3, Pueblo, Colo.—Novi odbor za leto 1934 je sledeč: Predsednica Marija Kolbezen; podpredsednica in zapisničarica Mary Papež; tajnica Frances Raspet, 305 Spring St.; blagajničarka Josephine Megle. Nadzornice: Amalija Jersin, Johana Skul in Marija Zdravje.

Seje se vrše kot dosedaj, namreč vsakega 16. v mesecu v St. Mary School Hall. Katera bo prišla plačat k meni, ji bom drage volje ustregla; bam jaz sprejela in odpravila. Sklenjeno je bilo tudi, da bo vsaka, ki ne plača dva meseca asesmenta, tretji mesec suspendirana, zato pazimo, da bomo pravočasno poravnale svoje asesmente. Bodimo tudi marljive in glejmo, da dobimo kaj novih članic; v naši naselbini bi jih bilo prav lahko 500. Pri nas je tako nizek asesment, samo 25 centov na mesec, da bi se morale izkazati, da smo Slovenke složne ter da gledamo za napredek naše organizacije. Za vsako Slovenko se izplača, da je članica naše organizacije; ko katera umre, jo spremimo na njeni zadnji poti in molimo osem dni rožni venec za pokoj njene duše. Polega tega plača Slovenska ženska zveza prvo leto \$25 v slučaju smrti članice, po dveh letih 50 dolarjev, po treh letih \$75, po štirih letih pa \$100.00 posmrtnine. Moje mnenje je, da je to popolnoma pravilno in pošteno in da za naš mali asesment, ki ga vplačujemo, ne moremo gledati, da bi še več dobile.

Kakor vam je znano, cenjene članice, nismo že par let plačevale nobenih dokladov v našo blagajno, zato se je začela nekam krhati, tako da

bo treba tozadevno nekaj ukreniti. Lepo bi bilo, če bi ustanovile kak klub, na primer šivalnega, kjer bi lahko šivale, plette in delale še druga ročna dela. Pri podružnici imamo precej mladih deklet, zato je treba, da nekaj ukrenemo. Moja želja je, da bi se članice naše podružnice večkrat oglasile in nasvetovale kaj, kar bi bilo v korist podružnice in SZŽ.

Lep pozdrav glavnim odbornicam in vsem članicam SZŽ!

Margareta Kozjan.

Št. 4, Oregon City, Ore.—Na januarski seji smo izvolile sledeči odbor: Predsednica Mrs. Mary Turnshek; podpredsednica Mrs. Josephine Mestek; blagajničarka Mrs. Agnes Brezar; zapisničarica Mrs. Mary Gerkmann; nadzornica Mrs. Barbara Pavlinac.

Naša podružnica je stara sedem let, pa imamo še vedno prvo tajnico, Mrs. Mary Polajnar, za katero se Bogu zahvaljujemo. Ona je časti vredna ter dobra in poštena žena, za korist podružnice in Slovenske ženske zveze. Mrs. Polajnar, čestitam vam na našem delu ter se vam zahvaljujem, ker ste še nadalje naša tajnica. Želim, da bi imele dobre uspehe in da bi bile vse članice vsikdar složne in združene; seveda, vsakemu človeku ni nikoli mogoče ustreči.

Prosim tudi vse, da se udeležite prihodnje seje, ki se vrši dne 4. marca pri Mrs. Mary Turnshek, 1506 — 10 in Polk St. Seje se vrše vsako prvo nedeljo v mesecu. Lansko leto smo imele seje pri Mrs. Saletel, in tam so nas vsakokrat pogostili z dobro kapljico in dobrimi jedili, da je bilo veselo. Mr. in Mrs. Saletel, prav lepo se vam zahvaljujem za vso vajino postrežbo.

Dne 11. februarja smo imele sejo pri naši sosestri Mrs. Barbari Pavlinac na farmah. O, bože, tam je bila cela gostija! Lepo se vam zahvalimo za dobro postrežbo! Zdaj se vrše naše seje vsak mesec pri drugi članici, dokler se zopet ne ustavimo na enem prostoru.

Dne 11. februarja, na pustno soboto, smo priredile malo zabavo; najele pa smo majhen prostor, kajti mislile smo, da bomo same plesale, toda je bilo vse drugače. Čast našim Slovencem in Slovenkam iz Oregon City, iz Portlanda ter iz okolice, ki so nas v tako obilem številu posetili. Zahvaljujem se vam za vašo dobroto in naklonjenost. Naš rojak Andrej Keržišnik nam je igral okroglo in poskočne na svojo harmoniko, tako da smo se dodobra naplesali. Lepo se zahvaljujem tudi našim članicam, ki so pomagale na veselici.

Prisrčno pozdravljam vse sosesre pri vseh podružnicah, posebno pa našo voditeljico in glavno predsednico Mrs. Marie Prislund. Pozdravljam tudi podružnico št. 13, posebno Mrs. Mary Dajčman in Mrs. Baro Kramer,

kakor tudi vse ostale članice. Bog nam daj obilo dobrih uspehov!

Mary Turnshek, predsednica.

Št. 5, Indianapolis, Ind. — Zopet malo poročam, kako se imamo pri naši podružnici. Gre še precej dobro, pa lahko bi šlo še bolje. Ustanovile smo šivalni klub, ki nam je zelo potreben, kajti koristno je, če zna gospodinja šivati in pripraviti kaj za družino in dom, ker s tem si prihrani mnogo denarja. Doma izdelane obleke so ceneje in tudi trpežnejše. — Dalje mislimo ustanoviti ženski pevski zbor. Pri naši podružnici je mnogo žena in deklet, ki so dobre pevke. Ali bi ne bilo lepo, če bi znale zapeti narodne in umetne pesmi s spremljevanjem klavirja? Kadar bi naša podružnica priredila kako igro ali drugačno zabavo, bi naše članice lahko nastopile in zapele in občinstvo bi imelo lep užitek. Saj Slovenski narod je rad vesel in navdušen za lepo petje. Še v narodni pesmi je rečeno: Slovenec sem pevec in peti mi vse je na sveti. Zakaj bi ne pel? V petju se tudi izraža srce in duša človekova. Večkrat sem že slišala, da čemerne in pustega človeka še Bog ne ljubi. Zakaj bi torej nasprotovali in jemali veselje do petja dobrih ljudem? Kdor rad prepeva lepe pesmi, ne more biti v srcu hudoben. Lepa slovenska pesem vzbudi povsod občudovanje in zanimanje in privlači ljudi. Zlasti koristno pa je slovensko petje za mlada, tukaj rojena dekleta. Prvič se s tem naučijo materinega jezika, in drugič, spoznajo v slovenski pesmi vso lepoto svoje slovenske domovine, katero naša pesem tako lepo opeva, da postaja človeku toplo pri srcu in se duh zasanja nazaj v pretekla leta, ko smo živeli kot brezskrbni otroci, zorni mladeniči in mladenke ter se veselili lepote domačih dolin in planin. Slovensko petje pa je koristno tudi za starše. Žena ima delo in mnogo skrbi, ki ji težijo dušo. Ali ni taka žena potrebna razvedrila in poštenega veselja? Žena, ki je dovzetna za vse lepo in dobro, se razveseli, ko sliši zvoke lepe pesmi, ki dvigajo v srcu nežna in blaga čuvstva. In ko tudi sama zapoje, pozabi vsakdanjih težav; duh ji poleti višje in višje, kakor bi hotel poleteti svojemu Stvarniku naproti.

Sedaj pa, drage sestre naše podružnice, vas vse prav vljudno vabim na prihodnjo sejo, ki se vrši dne 4. marca ob treh, kakor navadno. Vsaka članica bo prejela na seji po eno srečko brezplačno. Ko bo seja končana, bomo izrebrale srečke, in tista, ki bo imela srečno številko, bo dobila lepo darilo. Darilo bo prinesla in darovala naša nova navdušena članica, Mrs. Sedej, za kar naj ji bo izrečena najlepša zahvala. To se bo vršilo poslej na vsaki seji. Na drugi seji bo zopet novo darilo in srečke zastonj. Prosim torej vse, da pridete na sejo, ker se moramo posvetovati tudi o važnih stvareh. Vem, da boste vse navdušene za dobre ideje.

Torej na svidenje dne 4. marca na seji! — Pozdravljene!

Anna Koren.

Št. 6, Barberton, O. — Vsem članicam naše podružnice, katere še ne vedo, moram sporočiti, da smo sedaj vsled gotovih ovir prenehale z učenjem igre, ker pa imamo vloge na rokah in bi bilo škoda odlašati več časa, jo bomo uprizorile enkrat v jeseni. Za našo blagajno moramo pa drugače kaj poskrbeti, ker jesen je še daleč, blagajna je prazna, stroški pa vsak mesec. Zato smo sklenile, da priredimo v nedeljo, 29. aprila, zabavni večer v spodnjih prostorih dvorane društva "Domovina." Kako in kaj naj bo, naj odločajo članice same, zato pridite na prihodnjo sejo v velikem številu ter povejte vsaka svoje mnenje.

Mrs. J. Troha, naša blagajničarka, je obljubila lepo in umetno izdelano blazino. Mogoče se še kaka druga prikladi s kakim podobnim darilom, kar bi se dalo na tikete. Vse druge pa se izkažimo s tem, da vsaka kupi nekaj tiketov ter jih skuša prodati med svojimi prijateljicami, čeprav niso članice Zveze. Z tem bi si malo opomogle, da bi imele za nekaj časa vsaj za pokrivanje tekočih stroškov. Tekom poletja bi imele kak piknik, v jeseni pa prej omenjeno igro. Vsaka naj malo žrtvuje, pa bomo imele povsod uspeh. Če pa hočemo, da bodo samo ene delale, druge pa samo čakale, da vidijo kje kako napako, katero je treba kritizirati, ne bomo na tak način prišle nikamor. Delajmo vse roka v roki za skupni napredek naše podružnice in SZZ. Sedaj v času kampanje, pojdemo na delo vse in pridobimo vsaj vsaka eno novo članico. Kakor ste brale v Zarji, dobi Zvezino broško vsaka, ki pridobi pet novih članic. Letos je znižana pristopnina iz 75 centov na 25, letna naklada je tudi odpadla in bo torej mnogo lažje agitirati, kot je bilo zadnjih par let. Še enkrat ste vse prav prijazno vabljeni, da se udeležite prihodnje seje, ki se bo vršila dne 4. marca; po seji se obeta nekaj prav veselega, torej pridite vse!

Ko sem meseca januarja poročala v Zarji imena novih uradnic, sem pozabila omeniti ime rediteljice, za katero je bila izvoljena sestra Mary Mihelčič, katero prosim, naj mi oprost.

Sestrskse pozdrave vsem!

Frances Ošaben, tajnica.

Št. 7, Forest City, Pa. — Naznanjam članicam naše podružnice, da se vrši seja prvo nedeljo v mesecu ob pol osmih zvečer na domu predsednice.

Imeli smo tudi card party in ples v korist podružnične blagajne, ker denar, kar ga je imela podružnica, je zamrznjen na banki, in tako smo morale prirediti zabavo v korist blagajne. Uspeh prireditve je bil v gmotnem oziru prav zadovoljiv, k čemer je v veliki meri pripomoglo to, ker so članice P. Osolin, M. Kotar, F. Gerstel in L. Novak zvezle na mrežasto blago dva para zastorov, katere smo potem dale na srečke; skupaj s prireditvijo je bilo \$135.00 dobička. Naša blagajničarka je bila zelo vesela, ko je delila darila našim članicam-nevestam in vilam rojenicam, in še je pripravljena deliti, ako spet kaj sličnega doleti naše članice.

Drage članice, zahvalim se vam vsem skupaj! V resnici ste zaslužile pohvalo, kajti pokazale ste, kaj vse se da napraviti, ako smo složne. Opozarjam naše članice, da je sedaj v teku kampanja za nove članice, in pridnim agitatorkam je glavni odbor že obljubil nagrado. Torej, le potrudite se, da bo prva nagrada prišla v okraj črnega demanta.

Želimo tudi skorajšnjega okrevanja članici Mary Svingel, katero je doletela nesreča, da si je pri padcu zlomila nogo.

Pozdravljene vse članice Slovenske ženske zveze!

Anna Kameen, predsednica.

Št. 10, Cleveland (Collinwood), O. — Naš šivalni klub je zelo živahen. Posteljno pregrinjalo bo že kmalu končano; vsak četrtek se snidemo ter se kosamo, katera bo več naredila. Ko bo to končano, bomo zopet kaj drugega pričele. Katero veseli, še vedno lahko pristopi k šivalnemu klubu.

Na zadnji seji smo se prav dobro imele. Med nami je bila tudi naša urednica Zarje, katere smo bili zelo veseli. V lepih besedah nam je poudarjala pomen kampanje ter nam želela mnogo uspeha. Izročile smo ji tudi njen dobiček (zastore). Hvala lepa za dar, Mrs. Novak!

Sporočam tudi, da bomo imele dne 11. marca skupno sv. obhajilo, in sicer ob osmih zjutraj. Dalje smo sklenile, da priredimo maja meseca na Materinski dan lepo igro; o tem bom še drugič kaj poročala.

Pri naši podružnici imamo zopet dve zelo bolni članici, Mrs. Frances Jevnikar, na 160. cesti, se je morala podati v Glenville bolnico na težko operacijo na vratu. Mrs. Agnes Kummel s Holmes Ave., je tudi težko bolna ter se nahaja na svojem domu v zdravniški oskrbi. Obe članici bosta zelo hvaležni za obiske. Me jim želimo kmalu ljubelega zdravlja.

Pozdrav!

F. Susel, tajnica.

(V sedanji kampanji Vam želim mnogo največjega uspeha, obenem pa izražam vsem vrlim članicam Vaše podružnice svojo najlepšo zahvalo za krasne, ročno vezene zastore, ki sem jih prejela. Hvala! Albina Novak.)

Št. 12, Milwaukee, Wis. — Da se naše članice zanimajo za našo organizacijo, je zopet pokazala naša zadnja seja. Škoda je le, da se naše mlade članice bolj ne brigajo za seje. Sklenjeno je bilo, da pišem vsem mladim članicam dopisnico za prihodnjo sejo, ki se vrši 5. marca ob 7:30 zvečer, da bo boljša udeležba. Pripeljite s seboj tudi svoje prijateljice, da bomo imele več članic. Vsaka članica naj pripelje vsaj eno novo.

Naša predpustna veselica je dobro izpadla; toliko gostov že dolgo ni bilo v dvorani. Hvala lepa vsem članicam, katere so kaj darovale, pa tudi vsem delovnim članicam se v imenu podružnice lepo zahvaljujem. Prav tako lepa hvala Father Gladku za ves trud, ki ga ima z nami!

Pozdrav vsemu glavnemu odboru

kakor tudi celokupnemu članstvu S. Ž. Zveze!

Mary Schimenz.

Št. 14, Nottingham, O. — Naša podružnica je imela dne 6. februarja svojo redno mesečno sejo, po seji pa smo imele card party in ples. Udeležba je bila prav povoljna, kajti dvorana je bila napolnjena do zadnjega kotička. Zahvaliti se moram sosestram, ki so tako marljivo delale ter pripomogle do večjega uspeha. Dalje se moram zahvaliti tudi vsem onim članicam, ki so kaj darovale. Prisrčna hvala!

Drage sestre, sedaj je v teku kampaanja za nove članice. Apeliram na vse članice, da se še enkrat potrudimo ter pripeljemo na prihodnjo sejo vsaj vsaka po eno kandidatko. Seja se bo vršila dne 6. marca in pristopnina je znižana na 25 centov, kar velja za dobo treh mesecev. Tu ne gre samo za nove članice, pač pa gre tudi za Zlato knjigo, da jo dobimo zopet nazaj v Cleveland (Nottingham). Torej, drage sestre, udeležite se prihodnje seje polnoštevilno, da se kaj ukrene v korist podružnice in Zveze.

Sporočiti moram tudi, da imamo nekaj bolnih članic, kakor Mrs. Novak, Mrs. Mestek, Mrs. Slapko, Mrs. Stergar, Mrs. Galič in Mrs. Tratnik. V imenu vseh sestra jim želim skorajlu zopet videle na sejah! Prosim tujnjega okrevanja, da bi se prav kmadi članice, da bi obiskale te naše bolne sestre, saj veste, da je vsak bolnik vesel obiska.

Sestri Frances Laurin izrekam v imenu podružnice št. 14 globoko sožalje nad izgubo njenega dobrega sina Stanleyja Laurina, ki je podlegel zadnji mesec v avtomobilski nesreči.

Sestrski pozdrav!

Frances Rupert, predsednica.

Št. 15, Cleveland (Newburg), O. — Ta predpust sta dve naši mladi članici vzeli slovo od dekliskega stanu ter se vpregli v zakonski jarem. Tam od fare sv. Vida je prišel Frank Suhadolnik, da si malo ogleda našo naselbino. Ko pa je Škerleva Josephina videla tako lepega fanta, si je popravila lase, stopila pred hišo ter ga vprašala, kaj išče. Frank pa, ki je pogumen fant, ji je kar brez ovinkov rekel: "Tebe iščem, če me hočeš!" Josephine je malo zardela in prikimala, in tako sta si dne 5. februarja obljubila zakonsko zvestobo.

Druga teh srečnih deklet je bila Terezija Kenik. Tam gori na Corlett St., stanuje družina Papeš, ki hodi k maši v cerkev sv. Lovrenca. Ta pot pa vodi mimo Kenikove hiše. Papežev Tone je prav rad hodil k maši, pa nismo vedeli, — zakaj. Dne 10. februarja pa smo ga "pogrunтали," ker je Tone popeljal Terezijo pred oltar in tako sta danes srečen zakonski par. Upam, da bosta obe novoporočeni tudi poslednji dobri članici, kakor sta bili dozdaj. V novem stanu jima želimo obilo sreče in blagoslova!

Za veseljem pride žalost, ki je zadelo družino Ajdešek, ker je tam pretrgala smrt nit življenja 15-letni hčerki. Pred par leti je bil ubit oče

od avtomobila, od tistega časa pa so umrle že tri hčerke. Materi-vdovi izrekamo članice svoje iskreno in globoko sožalje.

Ko to pišem, leži mrtva zopet ena naša članica, in sicer Alojzija Peskar. Zvečer je šla spat, vstala pa ni več, ker zjutraj so jo našli mrtvo. Naše življenje je kakor kaplja na veji; ko veter potegne, pa pade. Sestra Peskar zapušča več nepreskrbljenih otrok, med katerimi so eni še majhni. Kruta in žalostna je njih usoda, ko so izgubili najdražje na svetu. Pokojna je bila stara 54 let; doma je bila iz vasi Verca, fara Hinje. Naj v miru počiva! Sestre SZZ, spominjajmo se je v molitvah, otrokom pa pomagajmo in jih tolažimo, dokler se spet ne snidejo z očkom in svojo dobro mamico nad zvezdami.

Najlepše pozdrave!

Apolonija Kic.

Št. 18, Cleveland, O. — Članice podružnice št. 18 smo marjive, ker želimo dobiti čimveč novih članic. Sedaj je kampaanja za nove članice, zato se potrudimo, sestre, ker so obljubljene lepe nagrade za pridobivanje novih članic. Glejmo, da bomo napredovale, ne pa nazadovale!

Naša prihodnja seja se vrši v mesecu marcu, in sicer prvo sredo v mesecu. Ker bo že postni čas, ki nam prepoveduje prirejanje plesnih vesellic, smo pa sklenile napraviti card party. Članice, ki so se v prav lepem številu udeležile meseca februarja, so bile prav zadovoljne, da se priredi card party. Tudi je skoro vsaka članica obljubila, da bo prinesla nekaj dobrega za prigrizek. Drage sestre, pripeljte s seboj tudi svoje prijateljce, da bodo z nami igrali karte, domino ali banko, kar jim bo bolj všeč. Card party se vrši po seji, ki bo zelo kratka. Pridite malo prej kot navadno na sejo, ki se vrši v Turkovi dvorani.

Sestrski pozdrav vsem članicam!

Jennie Sodja, predsednica.

Št. 20, Joliet, Ill. — Prva seja v tem letu je bila zelo dobro obiskana, kajti navzočih je bilo čez sto članic. Tako velika udeležba kot je bila ta, znači, da je mnogo zanimanja pri podružnici.

Na tej seji je bilo tudi umeščevanje odbora za leto 1934, katero nalogo je sprejel naš častiti g. župnik in duhovni vodja naše podružnice, Rev. John Plevnik, ki je v lepih in pomembnih besedah govoril našim uradnicam in članicam, za kar se mu vse zahvaljujemo.

Nadaljevalo se je z malo zabavo, kakršna je že v navadi pri naši podružnici pri vsaki prvi seji v letu; tudi to pot so naše uradnice preskrbele z raznimi jestvinami in okrepčili za vse navzoče članice.

Ob tej priliki smo slavili tudi god naše aktivne predsednice Agnes Skedel, ki je ravno tisto nedeljo praznovala svojo patrono sv. Nežo. V ta namen so ji naše članice in uradnice poklonile lep dar, katerega ji je izročila v imenu podružnice podpredsednica Anna Jerisha.

Zabavale so se naše članice tako

živahno, da tudi brez petja ni minilo, in tukaj smo videle, kako dobre in izbrane glasove imajo naše jolietске in rockdalske članice. Ta seja, ki je bila tako prijetna in zabavna, bo gotovo ostala v lepem spominu vsem članicam skozi vse leto.

Zadnjih par mesecev je bilo tudi pri naši podružnici več bolnih članic; nekatere so že okrevale, ostalim pa želimo vse skupaj skorajšnjega zdravlja! Nasvidenje na prihodnji seji!

Josephine Erjavec.

Na seji meseca januarja smo se prav dobro imele, ker po seji smo imele malo zabavo.

Pristopile so tri nove članice; za drugo sejo upamo da jih bo še več.

Ob istim času vam poročamo, da bo naša podružnica priredila plesno veselico 2. aprila.

Odbor.

Št. 24, La Salle, Ill. — Ko prejmem naše glasilo Zarjo, najprej pogledam, če je kaj iz naše naselbine, pa vidim, da se naše članice res boje pisanja. Mislim, da rajši berejo kakor pišejo, prav tako tudi jaz. Naša urednica pravi, naj bi vsak mesec vsaka podružnica kaj poročala, bom pa zopet jaz.

Letos smo imele že dve seji, ki sta bili tako lepo obiskani, da je kar veselje delati, ker so naše marjive članice tako skrbne. Na seji se lepo pogovorimo, po seji pa imamo domačo zabavo, pri kateri ne manjka raznih okrepčil. Na zadnji seji dne 4. februarja so pokazale, kaj znajo sledeče članice: Mrs. Uranič, Mrs. Horzeln, Mrs. Teršalič; vzdigovale smo tudi srečke in sreča je doletela našo članico Alojzijo Krnc iz Oglesby, ker bila je dvignjena baš njena številka. Dobila je preprogo, katero je darovala Mrs. Mary Grgovič, naša predsednica. Prav lepa hvala vsem!

Ko smo čitale v Zarji, da je glavni odbor znižal pristopnino za novo pristopile članice iz 75 na 25 centov, smo se zavzele, da dobimo nekaj novih članic. Poizkusimo dobiti vsaj eno nagrado k naši podružnici. Zato zopet vabim vse, da se udeležite seje dne 4. marca, tudi vse tiste, ki niste bile še nikoli na seji, ker bo po seji zopet nekaj izrednega. Bo tudi sprejem novih članic, katerih nekaj že imamo, pa upam, da jih dobimo še več. Vsaka, ki se ne bo udeležila te seje, bo to obžalovala.

Pozdrav vsem članicam SZZ!

Angela Strukel, tajnica.

Št. 25, Cleveland, O. — Predpustni čas je minil in tako so prenehale tudi naše zabave, vsaj pri naših katoliških društvih jih ne prirejamo v postnem času. Tukaj smo imeli vsakovrstne prireditve in zabave. Tudi naša podružnica je priredila dne 21. januarja dve kratki igri, in sicer: "Oh ta Polona," in "Usodna zamenjava." Obe sta polni zdravega humorja, tako da se je občinstvo prav od srca nasmejal. Tako smo bili vsi zadovoljni: občinstvo, ki je imelo par uric lepega užitka, naša blagajna pa si je opomogla za 111 dolarjev. Le tako naprej! V slogi je moč!

V prvi vrsti se moramo seveda zahvaliti našim igralcem in igralkam za njih požrtvovalno delo, ki so ga imeli s predpripravami, kajti za učenje in izkušnje je bilo treba žrtvovati marsikatero uro. Dalje se zahvaljujem vsem ostalim, ki so pripomogli do tako lepega uspeha. Prav hvalne smo našemu izobraževalnemu klubu, ki se tako požrtvovalno trudi, da vedno priredi kaj lepega.

Pri naši podružnici imamo tudi nekaj bolnih sester. Naša ustanoviteljica Helena Simončič je že dlje časa bolna ter jo na seji zelo pogrešamo. Mary Novak je prišla iz bolnišnice in se sedaj doma zdravi. Mari Smolic z 71. ceste se je podala v bolnišnico zaradi operacije na nogi. Vsem želimo ljubelega zdravlja, da bi se čimprej zdrave povrnile med nas.

Kaj pa kampanja, sestre? Malo bolj se bo treba požuriti, da ne bo naša podružnica med zadnjimi; še tri mesece, pa bo tukaj junij. Le na nogo, ker so objubljeni tudi lepe nagrade najboljšim agitatorkam za povzdig naše Zveze. Ob tej priliki naj še omenim naše glasilo, mesečnik "Zarjo," ki ni bil, po mojem mnenju, še nikoli tako zanimiv, kakor je sedaj, tako da je res pravi užitek ga čitati.

Dalje prosim nekatere, da malo bolj redno plačujejo svoj assessment, ker to zadržuje red pri društvu. One pa, ki dobite opomin, ste prošene, da se zgledate tudi v slučaju, da ne morete plačati, da vem, da vas moram počakati, ker sicer vas moram suspendirati. V slučaju suspendacije, niste upravičene do pogrebnih stroškov. Zapomnite si, da se je že primerilo, da je suspendirana članica umrla, ter ni bila deležna pogrebnih stroškov. Pravila so za vse enaka.

Vas vabim, da pridete polnoštevilno na prihodnjo sejo.

Mary Otonicar, tajnica.

Glasilo Zarjo imamo pač zato, da se medsebojno spoznavamo in Zarjo lahko smatramo za središče Slovenske ženske zveze. Tista, ki jo bo vso prebrala, se bo lahko mnogo naučila. V Zarji so zanimivi članki in dopisi podružnic, posebno pa mi ugajajo članki glavne uradnice Angele Beg, ki so prav stvarni.

Veseli predpustni čas je minil, ž njim pa tudi za nekaj časa veselice. Naša podružnica je priredila dne 21. februarja dve veseligrigi, ki sta dobro izpadli. Igrani sta bili pod vodstvom sestre Josephine Perpar. Vse priznanje njej in izobraževalnemu odboru, ki so se potrudili, da je prireditve tako dobro izpadla. Zato vsem igralcem in igralkam najlepša hvala, in prav tako deklici Margaret Tomažin za umetni ples in sestram Petrovič za lepo petje. Vsem je bil tudi gotovo v zadoščenje pogled na polno dvorano zbranega občinstva. Po končanem programu so pa igrali Brancelj bratje, nakar se je vse zavrtilo, staro in mlado. Veselica je bila zopet velik uspeh, tako v moralnem, kakor v finančnem oziru.

Kaj pa kampanja? Članice podruž-

nice št. 25, glejmo, glejmo, da ne bomo pri zadnjih za pridobivanje novih članic! Ako ima kakšna prijateljica, ki še ni članica naše Zveze, naj jo skuša pridobiti, saj je za malo mesečnino 25 centov lahko vsaka, tudi najrevnejša, članica naše Zveze. Zato vse na delo! Meseca marca in potem še dva meseca bo prosta pristopnina. Ne dajmo se poraziti, saj nas je veliko število in lahko napovemo podružnicam kampanjsko vojno. — Pozdrav!

Frances Ponikvar, predsednica

Rojstvo naše podružnice št. 25 je bilo v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave., pri ženskem društvu "Jutranja zvezda," št. 37, JSKJ. Mrs. Milavec je rekla: "Kaj pravite, Mrs. Zupančič, če bi me ustanovile podružnico SZZ?" Jaz sem odvrnila, da bi bila zelo rada članica takega ženskega društva, nakar sem vprašala Mrs. Gabrenja, če je zato, da ustanovimo podružnico SZZ. Rada bi bila pri taki organizaciji, ki je tudi katoliška, ker sem brala v "A. S." kako se imajo lepo. Pa se oglasi Mrs. Milavec in pravi: "Sestre, ustanovimo podružnico SZZ!" Bile smo zadovoljne vse, kolikor nas je bilo navzočih in vsem je sijala radost iz oči. Mrs. Brodnik je bila mnenja, da jo kar takoj ustanovimo, in Mrs. Bradač, ki je bila že članica SZZ, je tudi priporočala, naj jo kar takoj ustanovimo, češ, da nam bo tudi ona po-

*V blag spomin prve obletnice
moje nepozabne sestre*

*Julijane Lautižar,
umrle 10. marca 1933.*

Leto dni je že preteklo, od kar si nas tako nepričakovano hitro zapustila za vedno in odšla v kraljestvo miru in pokoja... Od vse Tvoje velike sestrskosti ljubezni mi ni ostalo nič drugega ko Tvoja slika in košček posvečene zemlje, kjer počiva Tvoje, zame najdražje srce na svetu — Tvoj grob, katerega sem nešteto krat krasila s cveticami in močila s solzami.

Počivaj v miru!

Josephine Lautižar, sestra.

magala. Nekatere so sicer svetovale, naj se še malo počaka, toda ker je bila večina za to, da se takoj ustanovi, smo sklenile, da se vrši tožadveni sestanek pri Mrs. Milavec na E. 71. St. Ona nam je dala na razpolago prostor, nakar se je sklicalo skupaj 50 žena in deklet; to je bilo v novembru 1928.

Mrs. Bradač nam je prebrala pismo glavne predsednice Mrs. Marie Prislant, poslano Mrs. Albini Novak. Albina Novak bi bila gotovo že tisti večer z nami, pa ni imela časa priti; želela je, da počakamo do drugega tedna, toda ker smo bile vse tako vnete za podružnico SZZ, smo jo ustanovile še tisti večer.

Sprejela nas je glavna odbornica sestra Glavan. Sestra Bradač nas je vpisala ter nam razložila vse potrebno, nakar smo izvolile odbor. Bile so vse dobre članice, kakor so še zdaj; imen ne bom navajala, ker so bila že takrat objavljena. Jaz sem članica sedmih organizacij, pa nisem nobene organizacije tako vesela, kakor Slovenske ženske zveze.

Želim vsem ženam in dekletom enakega veselja in navdušenja za našo zvezo tere pozdravljam vse članice širom dežele!

Rose Zupančič.

Št. 28, Calumet, Mich. — Čestitati Vam moram na izvrstnem urejanju Zarje, katera je, odkar ste sprejeli uredništvo, vedno bolj zanimiva. To priznavajo tudi druge, kakor vidim iz dopisov od raznih podružnic, katere se tako pridno oglašajo v listu.

Četudi nas ima ravno sedaj zima trdno v svojem objemu — tukaj je namreč vse drugačna zima kakor pri vas v Clevelandu — vendar nismo radi tega nič manj aktivne in naše seje so vedno dobro obiskovane. Navadno imamo pri vsaki seji lunch in prosto zabavo, tako, da nam ni nikdar dolgočasno na sejah. Toda ker ravno omenjam prigrizek, moram ob tej priliki opisati, kako dobro smo se imele zadnjo sejo, ki se je vršila 1. februarja, torej ravno dan pred svečnico. Naša članica, Mrs. Jos. Srebernak, ki je poznana kot ena najbolj gostoljubnih žena med Slovencami na Calumetu, nas je povabila že mesec prej na sejo, da pridemo prihodnjo sejo kar vse k nji, ker nas je želela, ob priliki svojega godu, pogostiti. In tako smo se po seji, katera je bila hitro končana, kar vse — 27 po številu — podale na dom Mrs. Srebernak, katera nas je že čakala in imela mize pogrnjene ter na njih toliko dobrot, da je bilo videti kot kako ženitovanje.

Menim, da vam ni potrebno zagotavljati, da smo se dobro imele. Kuharice so pripravile vse tako okusno, da bolj biti ni moglo, soproj Mrs. Srebernak, Jože, je pa iz kleti nosil tako kapljico, da je moral večkrat stopiti v pritličje, predno je zadovoljil ta žejna grla, kar spričuje, da imamo tudi ženske žejo in ne samo moški.

Prav lepa hvala Mrs. Srebernak za ta večer, kakršnega bi si še večkrat želele, samo malo predrag pride, ne za nas, toda za ono, ki vse to priredi.

Gotovo ne bomo tako hitro pozabile tega večera.

Mary Chesarek.

Št. 31, Gilbert, Minn. — Drage sestre in članice SZZ! V zadnji izdaji Zarje sem obljubila, da bom že še prišla s kakšno novico na dan. Danes pa vam napišem veliko novico, namreč imele bomo veliko in lepo predstavo sv. Genovefe, dne 4. marca ob 7:30 zvečer v Gilbert High School Auditorium. Vstopnina bo 40 centov. Za vnaprej prodane vstopnice bo priložnost za dobiti pol tone premoga (door prize). Istega dne, popoldne, bo pa samo za otroke in sicer po 10 centov. Ker je težko za denar, je vstopnina tako nizka, da bo vsak premogel toliko, da bo šel lahko na predstavo, s katero so veliki stroški. Igra je v sedmih dejanjih; vsako dejanje bo raztolmačeno tudi v angleškem jeziku, tako popoldne kot zvečer, da bo lahko vsak razumel pomen igre.

Mislim, da mi ni treba mnogo pisati o igri, kako je lepa, rečem le to, da lepše ne morete dobiti. Naj vam samo nekoliko opišem:

Sv. Genovefa je bila hči mogočnega vojvode Brabantskega. Bila je dobrega in usmiljenega srca, kajti njena mati, kneginja, je vedno skrbela za dobro in verno vzgojo. Genovefa se poroči z grofom Brankom Palciškim, nakar živita srečno v gradu. Genovefa je bila dobra, kat angel zvesta žena. Grof je moral v vojsko, grad in posestvo pa je izročil v oskrbo svojemu hišniku. Po hišniku Golu je bila Genovefa vržena v ječo, nato pa odpeljana v temni gozd in ž njo tudi njen otrok. Tam si izprosi življenje od dveh hlapcev, ki sta imela nalogo, da jo umorita. V gozdni votlini je preživela sedem let; košuta ju je preživljala z mlekom. Kako je Genovefa živela v gozdu? Kako molila k Bogu? Kako učila svojega sinka, kako se preživljala in oblačila, in kako je bila zopet najdena čez dolgih sedem let po možu, in kako zopet pripeljana na svoje domovanje? Če hočete to izvedeti, pridite k igri in videli boste vse te prizore. Gotovo vam ne bo žal! Vloge so v rokah najboljših igralcev. Naj vam navedem njih imena:

Knez vojvoda Brabanski — Anton Lap; kneginja, njegova žena — Frances Gruden; Genovefa, princesinja — Mary Kaucich; grof Branko, njen mož — John Potocnik; Boleslav, sin Genovefe in grofa Branka — John Zupancich; Golo, hišnik — Joseph Glatich; Slavko, grofov prijatelj — R. Sustersich; Ječar — Frank Tushar; ječarjeva žena — Frances Tanko; ječarjeva hčerka — Mary Knaus; Vinko, — Anton Gaush; Hinko — Joseph Knaus; Hlapec — Stanley Koren.

Pozdrav in nasvidenje dne 4. marca zvečer!

Helen Yurcich, tajnica.

Št. 32, Euclid, O. — Pri naši podružnici je vse pri starem. Kadar se vrše naše seje, so primeroma dobro obiskane, a vendar se pride med sejo včasih iz reda. Žal mi je, da se moram tako izraziti, ampak le pogum,

sosestre, iz oblakov gotovo posije zopet solnce, in tudi depresija odhaja počasi za vogalom. Na prvi seji tega leta smo sklenile, da naložimo po 5 centov naklade vsak mesec, in sicer za toliko časa, da si blagajna nekoliko opomore. Toliko v pojasnilo onim članicam, ki ne pridejo na sejo.

Za novi odbor za leto 1934 nimam poročila, ker se ne ve, ali so sprejele vse svoje urade ali ne.

Naj pripomnim še, da se bo v kratkem vršil v naši fari sv. Kristine sv. misijon, ki bo trajal cele tri tedne. Rev. Odilo Hajšek pravi, da če bi sv. misijon izpreobrnil vsaj enega grešnika ali grešnico, pa je zadovo-

ljen. V imenu našega ženskega društva se mu v tej želji pridružujemo in mu želimo popoln uspeh.

S sosestrskim pozdravom članicam SZZ po širni novi domovini!

Terezija Potokar, predsednica.

Št. 33, New Duluth, Minn. — Na zadnji seji smo se prav lepo imele; veselje je bilo pogledati okoli, ker je bila tako velika udeležba. Tako je prav, drage sestre! Vedno se tako udeležujete mesečnih sej, kajti po tem se bo videlo, da se zanimате za našo podružnico. Ne pozabite, da bo prihodnja seja prvi torek v mesecu pri sestri Krall.

Večkrat sem že slišala, da je številka 13 nesrečna, na naši zadnji seji pa je bila baš ta številka srečna. Hvala lepa vsem, ki so ta "špas" preskrbele! Hvala lepa tudi naši sestri tajnici za vso postrežbo. Bog plačaj! — Na zadnji seji je bila sprejeta ena nova članica, in sicer Mary Haski.

Želim, da bi bilo za prihodnjo sejo mnogo novih. Drage sestre, potrudimo se v teh treh mesecih, da pridobimo kolikor mogoče novih članic v našo Zvezo, posebno pa mladih. — Pozdrav vsem članicam Slovenske ženske zveze!

Članica podružnice št. 33.

Št. 38, Chisholm, Minn. — Naše zadnje seje se je udeležilo zelo lepo število članic in želeli je, da bi tekom celega leta prihajale na sejo v tako lepem številu. Seje so bolj kratke, pa se vendar lahko mnogo dobrega ukrene. Sprejele smo med nas tudi štiri nove članice, in sicer sestre Cvar, Orešek, Tekavc in Setina. Ker je utorjena kampanja za nove članice, bi želela, da bi se število našega članstva podvojilo. Vsaka dosedanja članica naj pripelje vsaj po eno novo članico, pa bo število podvojeno.

Na zadnji seji smo tudi sklenile, da priredi naša podružnica plesno veselico po veliki noči, in sicer 14. aprila. Toliko v naznanje. Sklenile smo tudi, da bomo imele sejo na velikonočni ponedeljek, ker bo velikonočna nedelja dne 1. aprila, zato smo sejo preložile. — Poročati moram tudi žalostno novico, da smo izgubile iz svoje srede članico in ustanovnico, sestro Karolino Grzin. Umrla je 13. januarja. Pogreb se je vršil dne 17. januarja, ob veliki udeležbi članic. Prizadetim umrle izraža naša podružnica svoje globoko sožalje.

Tudi na bolniški postelji se nahajata dve naši sosestri: Antonija Laurich in Mary Arko. Želimo jima skorajšnjega okrevanja!

Naša prihodnja seja se bo vršila dne 4. marca ob dveh popoldne v navadnem prostoru. Vse članice ste vljudno vabljene, da se je udeležite v velikem številu.

S sosestrskim pozdravom,
Mary Smoltz, predsednica.

Št. 40, Lorain, O. — Sporočam vam, da so se naše članice na zadnji seji, ki se je vršila dne 13. februarja, jako pohvalno izrazile o sedaj urejevanju "Zarji." Vse jo komaj čakajo, da pride, in prav tako tudi jaz, ki pu-

V spomin umrlim sestram

V mesecu januarju žalujemo sledeče podružnice za svojimi članicami:

PODRUŽNICA ŠT. 10, Collinwood, Ohio. Mrs. Mary Intihar, 14925 Cardinal Ave., rojena 18. marca, 1883; pristopila v Zvezo 4. septembra 1930; umrla 2. januarja 1934.

PODRUŽNICA ŠT. 12, Milwaukee, Wis. Mrs. Johanna Pugel, 715 W. Mineral St., rojena 19. decembra, 1885; pristopila v Zvezo 1. oktobra 1931; umrla 24. decembra 1933.

PODRUŽNICA ŠT. 12, Milwaukee, Wis. Mrs. Mary Draden, 531 W. Virginia St., rojena 2. februarja 1877; pristopila v Zvezo 15. decembra 1927; umrla 5. januarja 1934.

PODRUŽNICA ŠT. 38, Chisholm, Minn. Mrs. Caroline Gerzin, 226½ W. Maple St., rojena 11. januarja 1891; pristopila v Zvezo 22. januarja 1930; umrla 13. januarja 1934.

PODRUŽNICA ŠT. 41, Collinwood, Ohio. Mrs. Margaret Spelko, 830 E. 156th St., rojena 10. julija 1878; pristopila v Zvezo 21. julija 1930; umrla 19. januarja 1934.

PODRUŽNICA ŠT. 47, Garfield Heights, Ohio. Mrs. Johanna Praznik, 9207 Loren Ave., rojena 24. junija 1885; pristopila v Zvezo 10. decembra 1932; umrla 6. januarja 1934.

Bog jim daj večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti!

stim vse ostale časopise na stran, dokler ne prečitam "Zarje." Le tako nadaljujte!

Sestrski pozdrav!

Frances Brešak, tajnica.

Št. 41, Cleveland (Collinwood), O.—Dolžnost me veže, da se tudi jaz enkrat oglašim z dopisom v naši priljubljeni Zarji. Zadnja seja dne 1. februarja je bila dokaj dobro obiskana, po seji smo se pa dobro zabavale. Želeti je, da bi se članice vedno udeleževale sej, ker le potem nam je pričakovati napredka. Torej, drage članice, ne pozabite na prvi četrtak v mesecu in pridite na sejo, da se malo porazgovorimo.

Dalje naznanjam žalostno vest, da je smrt prestrigla nit življenja naši članici Margaret Spelko. Pogreb se je vršil dne 23. januarja. Bila je zvesta članica SZZ. Zadnji večer smo se članice zbrale na njenem domu, kjer smo ob mrtvaškem odru molile rožni venec zanjo. Njeno telo naj v miru počiva, njene duše pa se naj članice spominjajo v svojih molitvah. Vsem prizadetim izrekamo naše globoko sožalje!

Na zadnji seji smo sklenile, da priredimo za četrto obletnico naše podružnice, ki bo 13. maja, lepo igro "Goslarice naše ljube Gospe."

Zdaj pa še mal popravek glede našega odbora. Zastopnice župnije Marije Vnebovzete so: Mary Rogel, Ana Videnšek in Frances Marković. Naš duhovni vodja je Rev. Milan Slaje. Zastopnica SDD Mary Mihelčič se je odpovedala zaradi slabega zdravja, torej je bila izvoljena Mary Dremel.

Prihodnja seja se vrši dne 1. marca, to je prvi četrtak. Ker imamo ukreniti nekaj važnega, se je polnoštevilno udeležite. Vsaka pa naj pripelje še po eno novo članico, da nas bo več.

Pozdrav!

Ana Stopar, zapisnikarica.

Naš mesečnik Zarja nas je zadnji mesec vse iznenadil, kaj ne, ker nas je tako zgodaj obiskal. Prav razveselila sem se ga, ko sem ga zagledala tako zgodaj priromati. Ako nam bo Zarja tako zgodaj prinašala vesti, je zopet za velik korak napredovala, ker če bo tako zgodaj izhajala, bo odgovarjala svojim namenom, ker le potem bo mogoče vabiti člane na sejo in bo mogoče sporočati druge važne novice, ki se tičejo naših zborovanj in naših veselici. Zdaj vse to prav lahko pričakujemo od naše zmognene urednice Mrs. Novak.

Naša Zveza bi bila nekoliko mrtva brez naše Zarje, posebno v teh dolgih zimskih večerih, kaj ne? Kadar dobim mesečnik Zarjo, se mi zazdi, kakor da me obiščejo članice naše Zveze in da se pogovarjam z njimi, seveda s tistimi, daterih dopisi so v Zarji. Zato pišem ta dopis, da se pogovorim s članicami.

Marion Penko.

Št. 43, Milwaukee, Wis.—Članicam naše podružnice naznanjam, da se naša prihodnja seja vrši pol ure prej kakor navadno, in sicer ob 1:30 po-

poldne. Prošene ste vse, da se je polnoštevilno udeležite.

Pred kratkim se je teta štoklja oglašila pri dveh naših članicah ter je obe obdarila s srčkanima punčkama. Srečni materi sta Mrs. F. Os- lon in Mrs. Elizabeth Spraitz. Sam- skega stanu se je naveličala Miss Rose Stiglitz, ki se je poročila dne 10. februarja. V imenu podružnice ji že- lim v novem stanu vse najboljše. Po- družnica je obdarila vse tri s primer- nim darilom.

Pozdravljene!

Poročevalka.

Broj 45, Portland, Oregon.—Daje se do znanja članicam, odnosno o- nima, koje nisu bile prisutne na zad- njoj sjednici, da jest zaključeno, da idu sve članice korporativno na iz- povjed i pričest 25. marca, to jest na Cvjetno nedjelju u St. Patrik crkvi. Biti će isti dan misa u 9. sati za sve članice; nastojajte da budete sve pri- sutne.

Na istoj sjednici bili su razdijeljeni tiketi za ples naše podružnice, koji će se održavati aprila 14. u Swiss Hall. Gledajte, da što više tiketi rasprodate, da povisimo blagajnu, ko- ja jest dosta niska, a za sve ostalo brine se prosvjetni odbor.

Nadalje vas želim podsjetiti na kampanju SZZ, koja jest sada u to- ku za novo članstvo. Koje ste člani- ce čitale prošli mjesec Zarju, vidile ste, da je bilo u njoj sve razumačeno u pogledu kampanje, to jest: pristup- nina je snižena od 75 centi na 25, in- to će trajati za tri mjeseca: marc, april i maj. Sada imate priliku za dopeljati svaka po koju svoju pri- jateljicu, ako se malo potrudite. Ti- me imate priliku za dobiti raspisane nagrade, koje će biti podjeljene naj- marljivijima članicam, pa gledajte, da budete i vi među prvima.

Dne 8. aprila obdržavati će se re- dovita sjednica u domu sestre Uršule Lulich, koja stanuje na 2085 N. W. Wilson St.

Uz pozdrav svima, ostajem

M. Golik, tajnica.

Št. 47, Cleveland, O.—Na februar- ski seji se je sklenilo, da se ne bo več hodilo šivat od članice do članice, pač pa samo na dva domova. Šiva- nje je vsako drugo sredo. Dne 28. februarja bo pri Mrs. Dolinar na Vineyard Ave., 14. marca pa pri Mrs. Zupan na Vineyard Ave., potem zo- pet tako naprej. Katero članico vese- li, naj se pridruži, da nameravano preje končamo.

Obolela je sestra A. Požar, 7811 Rosewood Ave. Želimo ji ljubeza zdravja. Gotovo bo vesela, če jo čla- nice obiščete.

V tem hudem mrazu se je k sestri Alvina Kastelec zatekla teta štoklja in za prvi spomin podarila brhkega sinčka. Tako sta postali sestra Ad- ler in sestra L. Kastelec obe naen- krat "Grandma," njih soprogi pa "Grand-papa." Vsem so izrečene če- stitke od strani naše podružnice.

Prošene ste, da se 10. marca polno- številno udeležite seje, ker je čas, da se kaj ukrene, kaj do bomo napra- vile za ZVEZIN dan, katerega je po sedanjih pravilih naša dolžnost na

primeren način praznovati. Ta dan bo obenem tudi materinski dan, to je drugo nedeljo v maju.

Ker so me od št. 53 večkrat vabile na njih sejo, sem se iste 1. februarja nepričakovano udeležila. Z menoj je bila tudi Mrs. Mausar (da mi je podila strahove proč). Prav vesela sem bila, ko sem videla, kako so čla- nice omenjene podružnice složne, vne- te in delavne za svojo podružnico kot za organizacijo SZZ. Hvala sestroji predsednici za njeno prijaznost, kot seveda tudi ostalim članicam! Med vami vsa se počutili popolnoma do- mače. Hvala za vašo naklonjenost in postrežbo, ker ste tako hitro poskr- bele, da nisva šli ne lačni in ne žejni od vas.

Cenjene sestre SZZ, ali ste čitale glede kampanje? Torej, če niste, vzemite v roke februarško Zarjo; zelo lepe prilike so za pridobivati nove članice. Vsaka eno, pa se bo naša organizacija lepo pomnožila. Upam, da pride Zlata knjiga v Cleveland, O.

Pozdrave vsem članicam organiza- cije SZZ!

Helen Tomažič.

Št. 49, Euclid, O.—Na dan 6. feb- ruarja je naša podružnica sprejela pod svoje okrilje spet štiri nove čla- nice. Seja se je vršila pri sestri A. Gnidovec, 22247 Arms Ave. Jaz si- cer nisem bila navzoča, pa mi je res- nično žal; kakor slišim, so se tako izborno zabavale, da bi ne moglo biti boljše na nobeni zabavi. Za to se je zahvaliti našim dobrim članicam in dobri postrežbi; imele so vsakovrst- ne dobrote tega sveta in tudi dobre volje ni manjkalo. Kadar pride naša sestra G. Skubic na sejo, takrat je vsa družba dobre volje.

Pozdrav,

Jennie Intihar, tajnica.

Št. 52, Kitzville, Minn.—Članicam naše podružnice, katere se niso ude- ležile mesečne seje, naznanjam, da nam je Miss Katherine Tichar od- klonila svoje tajništvo. Vzrok temu je, ker se bo poročila in ji ne bo mo- goče poslovati, ker se bo preselila iz naše naselbine; seveda, članica pri naši podružnici pa še ostane. Mla- demu paru želim srečo in božjega blagoslova v novem stanu!

Na seji je bilo treba izbrati novo tajnico in jaz sem bila zopet eno- glasno izvoljena. Sprejele smo tudi dve novi članici, katerima kličem: Prisrčno dobrodošli!

Sestrski pozdrav!

M. Bartol, tajnica.

Št. 54, Warren, O.—Naša zadnja seja je bila zaradi hudega mraza bolj slabo obiskana, smo se pa toliko bolje imele. Novo izvoljena tajnica Ana Petrich je prinesla okusne sendviče, sestra Bonazich nas je pa povabila na svoj dom, kjer je dodala še več dobrih stvari, tako da smo se res iz- vrstno imele.

Poročati imam nekoliko od naše zadnje prireditve, ki je v teh slabih časih prav dobro izpadla. Posebnost je bila oranžni ples; nagrado je od- nesla Frances Racher iz Niles, O. Sploh pa je bil ta večer Niles poseb- no srečen; tudi naša posteljna odeja

je šla tja. To nam je dosti pomagalo k naši blagajni, tako da se je trud in delo naših članic dobro izplačalo. Ob tej priliki se najlepše zahvaljujem tajnici iz Girarda, O., Mrs. M. Cigole za trud, ki ga je imela, ko je prodajala vstopnice, in vsem, ki so se udeležili naše zabave.

Sestra Mrs. Speka je bila hudo bolna, sedaj pa se že bolje počuti ter se zahvaljuje podružnici za poslane cvetlice. Sestra Mrs. Josephine Lunder je tudi še vedno bolna; me vse ji želimo iz srca skorajšnjega okrevanja.

Drage sestre in članice, sedaj smo v času kampanje pri naši Zvezi. Potrudimo se, da dobimo kaj novih članic, ker sedaj je lepa prilika za to, in lepa ugodnost, ker si prihranijo 50

centov. Poleg tega pa smo tudi lahko srečne, ker smo deležne lepih daril. Kar se mene tiče, bi rada broško z Zvezinim znakom in potrudila se bom, da jo dobim.

Vsem našim članicam je zelo žal, ker bomo v kratkem izgubile tri naše članice iz Niles, O., ki so bile pri nas zelo priljubljene. Kakor je znano, so tam ustanovile novo podružnico in bi ne bilo prav, če ne bi tja prestopile. Me jih bomo zelo pogrešale. Novi podružnici pa želimo najboljšega uspeha.

Pozdravljam vse članice SŽZ ter jim kličem: Vse na delo za procvit in napredek Slovenske ženske zveze!

Rose Racher predsednica.

Št. 57, Niles, O.—Nastopilo je novo

leto 1934, v katerem smo se tudi me skupaj zbrale, da ustanovimo novo podružnico Slovenske ženske zveze. Za to pa hvala naši sosesstri Theresi Racher, članici št. 54, ki nam je pripomogla k pričetku, kateri je bil za nas jako težaven, kajti pri nas smo še zmerom v depresiji, ker je za vse še premalo zaslužka. Toda vseeno se hočemo potruditi, da ne bo šla naša podružnica nazaj, marveč naprej, kolikor bo največ mogoče.

Fozdrav tudi Urednici Mrs. A. Novak ter tiskarni A. D., kateri naznanjam, da me zelo težko pričakujemo mesečnika Zarje, ker dobimo v njem vedno dosti poučnega in zanimivega čtiva.

Sestrski pozdrav!

Jennie Logar, predsednica.

HELEN YURCHICH:

Štruklji s smetano

Štruklji s smetano (cream) so jako okusni. Posnemi smetano od treh kvartov mleka, kuhanega ali sirovega. Potem to sovri ter deni v štruklje; če rabiš, prideni še malo masti. Kuhaj v slanem kropu 30 minut.

Kislo zelje nadevano (filano)

Zreži na drobno svinjine in govedine ter deni riža vmes. Osoli, zavij v željne liste ter deni kuhati v slan krop. Dobro je, če kuhaš v juhi od prekajenega mesa. S tem nam je postregla naša članica Mrs. Srebernak dne 1. februarja. Malo nam je rekla, naj pridemo, malo pa smo same rade šle, ker smo vedele, da bo mo dobro postrežene.

Pozdravljene!

Mary Štefanich,
članica št. 28, Calumet, Mich

Štruklji iz kisle smetane

Vzemi moke, šalo mlačne vode in pol namizne žlice solatnega olja. Nato napravi vlečeno testo. Tudi malo osoli, testo pusti da se malo počije. Potem napravi ta-le nadev: Vzemi ½ pajnta kisle smetane, deni v lonec na peč, da malo zavre. Potem deni pol žlice masti ali masla ter malo sukra, da je sladko. Prideni tri jajca, če jih deneš več, je boljše, prideni še kruhovih drobtin, tako da je bolj gosto, in malo cimeta. Pogrnj mizo in razvleci testo, pomaži z nadevom, okoli obrezi, prt dvigni in testo nalahno zvij skupaj, na koncu pritrdi, da ne gre nadev vanj. Položi jih v lonec v vrelo in slano vodo, kuhaj jih pol ure, enkrat jih nalahno zaobri, razbeli kruhovih drobtin in jih zabeli. Tako jih jaz kuham.

K. D.

Gorenjka od št. 22, Braddock, Pa.

Štruklji iz sladke smetane

Vzemi moke, eno jajce, malo posoli, zamesi testo z mlačno vodo, in ga deni počivat za eno uro na topli kraj. Potem ga razvaljaj na tanko in pomaži z mastjo, napravi nadev, ½ pajnta sladke smetane dobro vtepi, da bo gosta, stepi štiri jajca, primešaj v smetano, namaži testo, potresi tudi pest rozin, če jih imaš rada. Potem zasukaj testo po mizi, zavij skup,

prereži čez pol. Zavij v čisti prtliče testo, potem deni kuhat v vrelo vodo; kuhaj približno pol ure. Ko so kuhani, jih vzemi ven in nareži na male kose. Imej pripravljeno vročo mast, jih zabeli, potresi s cukrom, potem jih daj na mizo. To so jako dobri štruklji, jih ješ lahko, čeprav nisi lačna.

Marie Ulasich,
Št. 19, Eveleth, Minn

Krompirjeva potica

Deni kuhat 6 srednjih krompirjev, ko so kuhani, jih olup, deni jih na desko in stlači z valjarjem, dodaj 2 šalci moke, 3 jajca, osoli in naredi testo. Pusti malo počivati, potem razvaljaj tenko, polij z vročo mastjo ali ocervki, če imaš rada, deni malo cukra in cimeta, zvij testo in deni v kozico in naj se peče v masti pol ure ali več.

Anna Zgonc, št. 31.

Meseni pie (paj)

Dva kvorta vode, dve skodeli koruzne moke, 1 funt zmletga mesa, dve skodelici paradižnikov (tomatoes), 1 čebulo in 1 žlico masti.

Ko voda zavre, jo osoli, vsipaj počasi moko in mešaj ter kuhaj pol ure. Moka pa je različna, nekatera se zelo nakuha, druga ne, zato kuhaj po previdnosti, da ne bo pregosto ali prereditko. Gosto mora biti tako, da vidiš, da boš z žlico lahko vse poravnala, zato ker se to napravi kakor "crust" za paj. Deni v kozico mast, drobno zrezano čebulo in zmleto meso, osoli in popopraj, praži in mešaj še deset do petnajst minut. Ko vidiš, da je gotovo, namaži na "pleh," ki ga rabiš za peči kruh, še boljše pa je železna kozica, ki pa mora biti dovolj velika. Deni notri polovico tega, kar si skuhala, lepo razravnavaj, da se meso ne vidi. Deni peči v vročo peč 400 F. Te jedi je dovolj za štiri osebe. Jed je priporočljiva in zdrava ter se tudi ne potrebuje pri njej drugih prikuh.

Mary Urbas,
Cleveland, Ohio.

POSTNA JEDILA

Ribji brodet

Prereži ribo, iz nje poberi drob, čreva in vse, kar je nerabljivega. Ostalo ribo operi in zreži na tri prste dolge koščke. Potem razgrej do brega olja ali masla, deni vanj drobno zrezanega peteršilja, čebule, male česna, vršiček timeza in listič lorberja, malo popra, limonove lupine, nekoliko kisa in vode. V to deni ribo, osoli ter pusti, da se počasi skuha. Kis lahko opustiš.

Ribji golaž

Vzemi ribe, še boljše, če jih imaš več vrst. Osnaži jih in odstrani, kar je nečednega; oprati jih ne smeš, zato jih izbriši. Zreži jih na koščke, osoli in potresi s papriko. V ponev deni malo putra in drobno zrezane čebule, ko se ta zarumeni, dodaj na koščke zrezane ribe ter jih pusti, da se prav malo pražijo; premešaj jih ne smeš. Nato prilij toliko vode, da so koščki pokriti in pusti, da se malo povre. Lahko pridaš malo limonove lupine in žlico kisle smetane ter okisaj z limonovim sokom da dobi boljši okus.

Cela pečena riba ali koščki ribe

Lepo osnaženo ribo prereži po sredi od glave do repa, ali pa jo zreži na koščke in jih nasoli. Potem namaži dobro s putrom polo papirje in potrosi nanj drobno zrezane čebule, zelenega peteršilja in limonovih lupinc. Na to položi ribo ali koščke in jo zavij tako, da je zgorej in spodaj ovita s papirjem. Daj jo potem v namazano ponev in počasi peči. Ko je papir rumen je riba pečena; papir odstrani. Posebej v ponvici pa naredi iz koščka putra in ene žlice masleno polivko, vanjo kani malo limonovega soka in polij z njo ribo, predno jo daš na mizo.

Ocvrte ribe

Osnažene ribe katerekoli vrste, zreži na lepe koščke, nasoli in povaljaj jih v moki, stepenem jajcu ali vodi in ribanem kruhu, potem jih pa ocvri na maslo ali masti ali v dobrem olju. Ravno na ta način se ocvrejo tudi žabja bederca.

Ocvrta karfijola

Skuhaj karfijolo v slani vodi pa ne preveč, razcepi jo v priljudne kosce. Ohlajene povaljaj v moki, jajcu in drobtinah ter ocvrta na masti.

Zabeljena polenovka

Deni kuhaj peteršilj, korenja, malo čebule in česna; potem deni notri polenovko, kolikor je potrebuješ, osoli jo in pusti, da zavre, potem jo odstavi in pokrij. Ko jo rabiš, jo odcedi, odstrani koščice in kožo, potresi s kruhovim drobtinami, nareži drobno čebule, vrži v razbeljen puter, da zarumeni, zabeli ribo ter daj z kislim zeljem na mizo.

Golaž od polenovke

Skuhaj polenovko, kolikor je rabiš, v zelo slani vodi, potem ji odstrani koščice in kožo. V ponev pa deni par žlic finega olja ali putra. V tem zarumeni 2 žlice drobno zrezane čebule in žlice moke; na to prideni polenovko, potresi jo s papriko, zalij z zelenjavno juho ali vodo, malo okisaj in pusti, da se dobro prevre. Potem pa postreži s tenstanim krompirjem.

Članica SZZ.

POLENOVKA (SUHA RIBA)

Te vrste ribe se ponavadi mora popreje imeti 6 dni v vodi namočeno ter je potrebno, da se voda tudi vsaki dan odlije in se jo da nazaj v svežo vodo. Te vrste ribe se napravi lahko na več načinov, za kar pride sedaj v postu zelo pripravno.

Suha riba v obari

Skuhaj ribo v slani vodi in ji od-

strani koščice in kožo. V ponev daj 2 žlice putra ali olja in ko je vroče, žlico drobno zrezane čebulje. Ko zarumeni, dodeni dišave, par žlic vode in limonove lupince. Ribo daj notri, da v tem zavre, ter jo daj poleg zabeljene karfijole in krompirja na mizo.

Navadni raki

Deni v lonec vode koreninco peteršilja, malo kumne in soli. Ko zavre, daj notri žive rake. Vsakega pa popreje s kartačko dobro operi, ter mu potegni ravno predno ga vržeš v vodo, črevo ven, na sledeč način: Primi ga z levo roko čez sredo, z dvema prstoma desne roke pa vzdigni srednje pero rakovega repa ter hitro potegni. Ko si jih zdevala v lonec jih kuhaj toliko časa, da vsi lepo zarude. Potem jih odcedi, zloži na krožnik ter jih pokrij s prtičem. Zraven lahko napraviš polivko iz malo putra in pol žlice moke, ter zalij z rakovo juho; dodaj še malo na drobno zrezanega peteršilja in česna ter pusti, da malo vre.

Kako moraš ravnati z tortami, kadar jih pečeš

Da bo "kek" torta) lepa in dobra, skrb prvo, da imaš sveža jajca kakor tudi ostalo, kar boš rabila za torto. Za katero torto rabiš presno maslo butter), mešaj najprej maslo, da dobro naraste, potem pa primešaj polagoma jajca posamezno, med mešanjem pridevaj polagoma sladkor in drugo, kar že rabiš pri dotični torti. Sneg se vedno vmeša, ko imaš drugo že vse dobro vmešano, moka se vmeša s snegom zelo rahlo. Nato deni torto v pripravljene modele, potem pa v peč. Peči vse torte počasi, to je, ne v preveč vroči peči; to velja posebno za torte, v katerih se ne nahaja nič putra. V katerih se nahaja puter, pa lahko pečeš v neko-

liko bolj vroči peči v isti vročini kot kruh. Med pečenjem ne odpiraj peči, posebno ako je v torti puter, ista zelo rada upade. Vedno skrb, da ko daš v peč, da že takrat v redu položiš modele, da jih ne greš med pečenjem premikati. Cela jajca pomeni z beljakom vred, rumenjaki samo rumena kroglica od jajca.

Ajdova torta

Mešaj 10 unč putra, ko dobro naraste, mu prideni polagoma 3 bela jajca, 4 rumenjake ter 10 unč sladkorja z limonovimi in pomarančnimi lupinami. Na to primešaj polagoma 10 unč fino zrezanih mandelnov, ali orehov boljši so mandelni), ko je vse to dobro zmešano, dodaj trd sneg 4 beljakov, 7 unč ajdove moke z 2 žlicami pecivnega praška. Deni vse to v dva modela ter peči pri srednji vročini eno uro. Ohlajeno torto namaži s kako omako ali oblij z ledom (frosting).

Dobra torta

Mešaj pol ure 5 rumenjakov, 9 unč sladkorja, limonove lupine in sok od pol limone. Temu primešaj rahlo sneg 5 beljakov, 5 unč fino zrezanih mandelnov, malo klinčkov (nagelrove žbičke mlete) in $\frac{1}{4}$ funta piškotnih drobtin. Peči v dveh modelih, ohlajeno namaži z ledom.

Torta Štefanija

Mešaj 10 unč putra, ko dobro naraste mu polagoma prideni 10 unč sladkorja z limonovo lupino in 8 rumenjakov in z njim 10 unč moke ter 10 unč na listke zrezanih mandelnov z žličko pecivnega praška. Peči v treh modelih, ohlajeno oblij z limonovim ledom.

Članica SZZ.

URNA NEŽIKA: KRATKOČASJE

Halo! Halo! Halo! — Počakajte, da pridem do sape in se vam v redu predstavim. Urna Nežika mi je ime. Zakaj so mi dali ime "urna," res ne vem; najbrž radi tega, ker imam uren jezik. Ali bo štimalo?

Kako sem bila rojena, mi ni znano. Luč sveta sem zagledala predlansko leto v Zarji, menda je bilo meseca aprila. Botrovala mi je najbrž prejšnja urednica, ki je za moje rojstvo zložila 13 kitic dolgo pesmico. Od takrat sem s košem in jaj-

ci opremljena večkrat nastopala na slovenskih odrih in povedala eno ali dve o naših ženskah. Z osmo kitico svoje rojstne pesmi sem se neki hudo zamerila naši glavni predsednici, ki kar ne more slišati, da bi kdo ženske kritiziral, ampak bi najrajši vse svetu prikazala v "zarji svetosti."—No, upam, da mi je že odpustila; to se pravi, prepričana sem, da mi je že, drugače bi me ne bila povabila, naj svojo sitnost po Zarji raztresam.

Zakaj sem začela pisati Kratkočasje? Večkrat se kaj zgodi med našimi ženskami, o čemer živa duša ne izve, kar je prava škoda. Kako bi se od srca

smejala, ko bi znala za vse neprilike in zagate, katere včasih doletijo naše glavne urednice in druge članice. Ker imam dober nos in vse izvem in strašno rada govorim, zato bom vsak mesec na tem mestu zaupala vse novice, katere bom mogla zvedeti, zapisala bom tudi kako primerno šaljivko našim čitateljicam v zabavo. Zarja je tako resna od prvega do zadnjega, da ji ena šaljiva kolona ne bo prav nič škodila.

Vabim prijateljice, da kadar zvedo kaj novega, da pišejo sestri urednici in naznanijo, da je to za "Urno Nežiko," pa bo urednica že poslala na pravi naslov.

TRIJE RODOVI

Spisal Engelbert Gangl

(NADALJEVANJE)

Mračno je gledal oče. Sedel je za mizo in čakal večerje. "Že zopet ta mrtvaški molk in ti sitni obrazi," je zamrmral in vstal in odšel.

Oddahnili so se. Vedeli so, da ga ne bo dolgo domov. Zdaj se zopet lahko smejejo.

Največkrat pa je prihajal Roman Brankovič šele pozno ponoči. Egidij je že dolgo in sladko spal. A vendar se je včasih prebudil, ker je oče prevrgel stol, treščil ob tla škornje in se jezil. In ponoči se je ves ta šum in ropot še bolj slišal, nego kadar je ropotal oče podnevi. Zato se ni zdelo Egidiju nič čudnega, da se je tako hipoma prebudil iz spanja. Obšel ga je strah, da bi zaklical mater, a bal se je, da ga ne bi oče udaril, kakor ga je že nekoč.

In nikomur domačih se ni zdelo nič nenavadnega, ako je takoj zjutraj, ko je odšel oče z doma, zaklical Egidij: "O, ko bi ga le dolgo ne bilo domov! Tako veseli smo, kadar ni očeta!"

In kadar ga ni bilo k večerji, so vedeli, da se jim ni bati njegovega prihoda. Vsi so bili ali v sobi ali v kuhinji in so se smejali.

Meta je znala lepo pripovedovati. Veselje jo je bilo poslušati. Egidij bi sedel poleg nje dan in noč in bi jo poslušal. Samo ko bi spanca ne bilo. Zato je pa morala Meta hiteti, da je prej končala, nego je prišel spanec, ki je zaprl dečku oči in ga prenesel v drugo deželo še lepših pravljic.

Lepo je znala pripovedovati Meta. Tolikokrat je povedala že vse pravljice, a vedno jih je morala ponavljati, ker so bile vedno lepe. Egidij jih je znal ponavljati malone od besede do besede, a vse lepše jih je bilo poslušati, ako jih je pripovedala Meta.

"Bil je grof," je pripovedovala Meta, "ki je imel tri graščine in stovedetindevetdeset glav živine. Pol je bilo črne in pol bele. Črno je imel rajši, ker je bila enaka njegovi črni duši, bele pa ni maral, ker ga je bela krava bodla v oči in dušo. In zakaj je imel črno dušo? Črno dušo je imel zato, ker je bil ves poln zlih dejanj. V treh graščinah je imel vse polno grdih ljudi, ki so imeli kosmate brade in se niso nikdar česali. Iz njih družine je bil tudi levi razbojnik, ki je umrl poleg Kristusa križanega. Ti nepočesani bradači so prežali na popotnike in so jih pobijali s kalanicami kakor nemo žival. Kar so nagrabili plena, so ga znašali v graščine in se tam mastili, da se jim je cedilo od ust. Pili so rujno vino in so govorili grde reči. Ako je zasadil grof belo rožo na vrt, se je takoj drugi dan vsa pordečila in tretji dan je že usahnila in je bila vsa črna. Ako je zasadil belo lilijo, je drugi dan visela po nji krvava rosa in tretji dan je počrnela in usahnila. Nobena roža ni hotela rasti, ker je bila vsa zemlja oskrunjena od zlih dejanj. Grof je pa imel ženo, lepo in pobožno. Oblčila se je v črno in molila noč in dan. Kadar so se razbojniki gostili, so prosili grofa, naj povabi ženo, da se bo z njimi gostila. Grof je bil pijan in je klical lepo in pobožno ženo, naj pride jest, pit in plesat. Žena pa ni hotela med divjake, zato pograbi grofa jeza, da gre do žene in jo prime za lase in jo vleče na dvor, kjer so pili iz škafov in jedli kar naravnost iz velikih kotlov. Grof je vlekel ženo za sabo, a žena je molila Kristusa križanega in mu dajala čast, ker trpi zaradi svoje nedolžnosti. Njena glava je tolkla ob tla. In kamor je udarila glava, tam se je podiralo. Glava je udarila o bta, in tla so zgrmela v prepad; glava je udarila ob stopnice, in stopnice so zgrmele v prepad; glava je udarila ob dvor, in dvor je zgrmel v prepad, in v prepad so zgrmeli vsi oni razbojniki. Samo eden je ušel, in tega so potem

ujeli in ga pribili na križ, da je umrl poleg Kristusa križanega na levi strani. Grof je hotel izpustiti ženo, a ni je mogel. Grozavica ga je obšla, ko je videl, kako vse okolo njega grmi v prepad. Šele tedaj, ko ni bilo nikjer ničesar, je lahko izpustil ženo iz rok. A komaj jo je izpustil, že je zletel iz nje bel golobec, ki se je dvignil naravnost nebu pod oblake, iz pepela njenega telesa pa je zrastel grm, ves obdan s trnjem in posipan z belim cvetjem. V tistem hipu se je izpremenil grof v volka. Bežal je do druge graščine— a nikjer ničesar. Samo trnje—znamenje trpljenja. Bežal je do tretje graščine— a nikjer ničesar. Samo trnje—znamenje trpljenja. In potem je bežal v lozo. Bil je strašno lačen, da se je videlo skozenj. Bil je lačen bolj in bolj, a kamor je zagriznil, je bil kamen. Začel je tuliti in zavijati, da se je čulo do tretje vasi. Tam so se dvignili kmetje in so šli na volka. Ko jih je zagledal, se je hotel rešiti. Tekel je naprej in naprej in je padel v prepad. Ubil se je, in iz prepada je vzplaval črn vran. Kmetje so se ustrašili in hvalili Boga, da niso volkovi."

Egidij ni obrnil od Mete očesa, tako verno jo je poslušal. Pa tudi pravljica sama o tem grofu se mu je zdela najlepša, kar jih je znala pripovedovati Meta. To pa zato, ker, da je lahko potem vzkliknil: "O, mama, kako sem vesel, da nisem tak grof, ki se je izpremenil v volka in vrana. Tista grofica bi že bil, ker se je izpremenila v belega goloba in je zletela v nebo. Bog ve, ali jo je takrat kaj bolelo ko ji je glava bila ob tla? Mene bi že!"

"Bila je sveta in pobožna, zato je ni čutila nič bolečin," je razlagala Meta. "Samo hrepenela je po nebeškem veselju."

Egidij je moral spat; trudne so mu bile oči.

Legel je v posteljo in je zaspal. Dolgo ga je gledala mati. Rahlo se je sklonila nad posteljo in mu dahnila poljub na čelo.

Sami se ni hotelo v posteljo. Čemu, ko ne more spati? Pridejo težke misli, in ni spanja in ni sanj.

Zato je šla nazaj k Meti.

"Ali skrbno hranite tisto knjižico in tisto pismo?" jo je vprašala.

"Hranim oboje kakor čistost svoje duše," je odgovorila.

Preden je izročila Nadina možu denar, ga je nekaj naložila na posebno knjižico. Kdo ve, ali ji ne pride prav? A te knjižice ni hotela imeti sama. Če bi jo videl on, bi ji jo vzel, kakor ji je druge. Zato jo je dala shraniti Meti. In tudi tisto pismo ji je izročila. Zdaj je naslovljeno na pravo ime. Zavinščakovega Friceta otrok ima otroka, Egidiju je torej namenjena ona skrivnost. Samo da bi znal kmalu brati. Kaj hrani pismo? Ali tudi tako presenečenje, kakršnega ji je hranila njena bodočnost?

"Kaj je to, Meta? Včasih me obide tak strah, da bi jokala," je rekla gospa.

"To ni nič, gospa. To so samo zle slutnje, ki nič ne pomenijo."

"Zdi se mi, kakor da kmalu umrem. Kaj bo potem z Egidijem?"

"To so samo prazne slutnje, ki nimajo pomena," jo je tolažila Meta.

"Tako bi se rada izgovorila. A nič ne vem, kaj bi povedala. Tako tesno mi je in tako težko. Jokala bi, pa ne morem. Toda hranite skrbno oboje, knjižico in pismo. — Če drugemu ne, pride prav Egidiju. Nič se ne ve, kaj se še vse zgodi."

Meta je vedela, kaj je gospej. Volk je ugrabil mladenko, lepo in pobožno. Lakoten je bil, in bilo je vedno manj tega, kar mu je prinesla na dom. Vstajala je slutnja, da nekoč poide vse—in kaj potem? Do tu je še mislila Nadina, dalje si ni upala. Pretemna je bila bodočnost. Ustrašila se je in ni mislila dalje.

"Jokala bi, pa ne morem!"

To so samo prazne besede. Zakaj pa so njene oči tolikokrat obrobene? Ali ne od solz? Dogodilo se je tudi že, da je moral Egidij iz sobe v kuhinjo, kadar je prišel oče domov in je bil slabe volje. Tedaj se je slišalo v kuhinjo glasno govorjenje gospodovo, vmes se je začul obupen vzklik gospe Nadine. Bilo je čuti, kakor da jo tepe. A ko je odšel,

je bila Nadina mirna in tiha—nič se ni vedelo, samo oči so bile vlažne. Včasih tudi ne—včasih v resnici ni mogla jokati.

In to je vedela Meta, kaj je gospej. Nadina je ni imela za služkinjo; zaupno se je ozirala vanjo kakor hči v mater. Tako je bilo v njenem domu vendarle nekaj domačega, kar je vplivalo na Nadino blažilno in pomirjevalno, kadar je vihrala v sobi nevihta.

“Pri Meti bo takoj bolje,” si je mislila.

Kadar je Meta pripovedovala, sta Nadina in Egidij posedla prav tik nje. Naslonila sta se nanjo vsak od ene strani. Bila je njiju last—ona in njene pravljice. In to je bilo najlepše, kar sta imela v domu.

VII.

Roman Brankovič je bil človek, ki je poznal samo sebe. Zaradi zlomljene noge so mu odkazali delo samo v pisarnici. Imel je obilo časa. Pregarjal ga je kakor je vedel. Vojaštvo ga je mrzilo, ker je bil siten in strog. Ni poznal nobenega usmiljenja.

Nobenega usmiljenja ni poznal—poznal je samo sebe.

Takoj, ko so zvedeli njegovi tovariši, da se poroči, so sklepali, da mora biti nevesta bogata. Zakaj Brankovič je vedno poudarjal, da se poroči le tedaj, ako dobi nevesto, ki bo imela toliko denarja, da lahko poplača svoje dolgeve in da mu ostane še toliko, da bo lahko živel veselo in brezskrbno kakor noben drugi oficir.

Niso se varali. Brankovič je priženil lepo doto, poplačal dolgeve in živel z ostankom, kakor je hotelo srce. A toliko ni bilo Nadinega denarja, da bi ga ne moglo zmanjkati. Kupčija, ki jo je sklenil z Zavinskakom, ni bila tolika, da bi zadoščala za vse čase. A dokler je bilo denarja, ni bilo skrbi. Dokazati je hotel svojim tovarišem, da ni govoril praznih besed, ko jim je pripovedoval, kako nevesto si izbere. Njegovo življenje je moralo izpričati, da je ravnal pri izbiri neveste previdno in s preudarkom, da ni vzel Nadine iz ljubezni nego zaradi denarja. To je moral dokazati, da bi ne ostal na laži. Taka laž bi oskrnila njegovo oficirsko čast.

“Bedak je tisti, kdor čepi doma in pestuje otroka in se dobriki ženi! To ni mož—to je šleva! Žena ti bodi pokorna kakor sluga Kiš. Vzel sem jo, in tako je tudi njen denar moja last!”

Bil je popolnoma preverjen, da je samo tako ravnanje pametno.

Preden je odšel z Nadino od njenih staršev, ga je mati Jelka lepo prosila, naj bo z ženo dober in prizanesljiv, ker je še mlada in neiskušen. Večkrat naj se oglašata pismeno, da bodo veli doma, kako živita v lepi sreči. A že tedaj je vedel Brankovič, kako stori, da bo njemu ugodno. Toda ne smejo videti ničesar. Sicer bi dohajala pomilovalna, solziva pisma, dolgočasne prošnje in še dolgočasnejši obiski—kaj bi mu ostalo od življenja? Zato je bilo treba takoj v početku pretrgati vsako vez z domom, da se zatara zdihovanje in kesanje takoj v kali, da se mu ukloni žena z vso svojo voljo, da ostane tudi nadalje svoboden gospod, toliko svobodnejši, ker ima ženin denar.

Tudi v družbo ni treba hoditi Nadini. Beseda da besedo, in tako človek pozve, kako žive tu, kako tam, kak je ta mož, kak oni. Vse skrivnosti domače hiše pridejo na dan. Ljudje blebečejo in obirajo, obsojajo človeka in pomilujejo drugega. A nikomur ni nič mar, kako je na njegovem domu. On je v njem gospod, in žena mora živeti tako, kakor hoče on. V takih družbah se navzame žena upornosti in svojeglavnosti, potem hoče imeti svojo veljavo, in mož mora uporabljati silo, da očuva svojo moč.

Zato ni smela Nadina nikamor.

Brankovičev polkovnik je bil mož dobrega srca, ne samo strog oficir, ampak tudi plemenit človek. Plemenitost je blažila strogost, da ni bila nikdar trda in okrutna.

Ob sestankih, ki so jih prirejale častniške rodovine, je redoma pogrešal Brankovičeve žene.

“Kje imate gospo soprogo?” ga je izpraševal.

“Zakaj ne pride nikoli z vami vaša gospa?” so silile vanj žene ostalih oficirjev.

“Prvič je bolehnja, in drugič ne mara družine. Z doma je navajena samote,” se je lagal Brankovič. “Najrajše ostaja doma s sinom, in vse moje prigovarjanje nič ne izda.”

V začetku so verjeli njegovim besedam. A nič ni takega, da bi se ne zvedelo. Nadina vendar ne more biti vedno toliko bolna, da bi ne mogla niti na ulico ali na izprehajališče, in toliko samotarska tudi ni, da bi se niti enkrat ne hotela ukloniti moževi prošnji in njegovemu prigovarjanju. Potem pa so tudi dobro vedeli, kako živi Brankovič. Nobena noč mu ni bila predolga in nobena zabava predraga.

In tako so hitro napravili svojo sodbo: “Brankovič je oduren samopašnež!”

Kar je bilo starejših oficirjev, niso marali njegove družbe. Ogibali so se ga; bilo jim je neprijetno v njegovi bližini. Polkovnik je občeval z njim samo v službenih zadevah, in to s trdim in odločnim glasom. Smilila se mu je Brankovičeva žena, uboga jetnica. Poznal jo je komaj po obrazu. Videl jo je samo tedaj, ko je vrnil Brankovič obisk. Imela je plahe oči in nežno, pobledele lice. Zdaj je umel plahost njenega pogleda. Rešila je moža dolgov, zdaj mora za plačilo veneti v zaprtih sobah. — To hladnost starejših tovarišev nasproti sebi je dobro čutil Brankovič. Bolelo ga je, dasi ni tega kazal javno. Domišljal si je, da je temu kriva njegova žena. Če bi ne imel nje, bi ne bilo tudi tistega preziranjja. Zato je ženo popolnoma zanemarjal, češ, tako se maščuje. Ker so se starejši častniki obračali od njega, si je iskal družbe v krogu mlajših, lahkoživih, po npravi sebi sorodnih gospodov.

Mlajši oficirji so bili Brankoviču prijatelji. Poznali so njegove slabosti, zato so jih izkoriščali. Zvečer so ga začeli hvaliti, da ni boljšega oficirja v garniziji nego je on, da mu samo stari sitneži in godrnjavi predstojniki delajo zapreke, da ni bil že davno povišan v službi. Brankoviču je bilo prijetno ob taken laskanju. Naročil je skupno pijačo in nazdravljaj mladim prijateljem, ki ga sodijo po pravici. Popolnoma je pozabil na dom.

Vino mu je sililo v glavo, in laskajoči se čestilci so silili vanj s pretirano hvalo.

“Ti si nam vzor pravega častnika!” so kričali vanj.

“Pijmo na zdravje tovariša Brankoviča!” so hrupno vpili in dvigali kozarce proti njemu.

Brankovič se je smejal in naročal nove pijače. Bahato je odpiral denarnico in izpodbujal žejno tovarišijo, naj le pije na njegovo zdravje, saj lahko plača.

“In še eno krepost je treba posebno poudarjati, krepost, ki je nima noben drug oficir, a ki služi nam neoženjencem v najlepši zgled,” je klical mlad poročnik.

“Govori, govori jasno!” so zahrumeli drugi.

Brankovič je vedel, kaj bo povedal mladi prijatelj. Saj ni danes prvič. Naslonil se je na stolu nazaj, glava mu je omahovala, in samoljubljen nasmeh mu je zaigral okolo ustnic.

Mladi poročnik je govoril:

“Ta neodvisnost, ta samostojnost, ki jo izpričuje tovariš Brankovič s svojim svobodnim življenjem, mora vsakomur zbujati do njega čut spoštovanja!”

“Bravo, bravo!” je zakričala družba.

“To je dokaz, da ni nobene sile na svetu, ki bi ga mogla odtrgati od nas. Kaj mu je žena, kaj otrok! Brankovič je oficir in nič drugega. Vse drugo je nameček. Srečen slučaj je vse drugo, dar prijazne usode, ki omogočuje tudi nam blage užitke njegove darežljivosti in njegovega gostoljubja. Ali naj nam ne služi tak značajan mož v zgled, kakšni bodimo sami, kadar se nam nasmehne enaka ali vsaj podobna sreča? Bilo bi grdo in nehvaležno od nas, ako bi s poznejšim samotarskim čepenjem za domačim ognjiščem delali sramoto svojemu yrlemu učitelju. Bilo bi pa tudi grdo in nehvaležno od nas, ako ne bi zdaj dvignili polnih čaš in mu nazdravili s hvaležnimi in vdanimi srci!”

Brankovič je mahal z roko, češ, saj ni treba. A komaj je pričakoval trenutka, da so mu zahrumeli v zahvalo in priznanje glasni klici vsega omizja, ki se je dvignilo in sililo k njemu.

(Dalje prihodnjič)

ORGANIZING YOUR TEAM

By ANGELA HLABSE, Supreme Drill Instructor,
1082 E. 72nd St., Cleveland, Ohio.

For the benefit of those branches who would like to organize a drill team we offer the following helpful suggestions. Perhaps, to some of you the organization and launching of a team may seem to involve a great deal of work, but this is not really so. Of course, a certain amount of effort and perseverance is necessary to get a team going, but this responsibility lies with all members in the team and not only a few. With the combined co-operation of all concerned a club can not fail. This applies to any venture of any organization, particularly a fraternal union, and no one familiar with the magnificent work of a great fraternal society can fail to realize the value of a drill team. The formula of our society spells devotion to all mankind, to the betterment of our environment, to all those things which tend to make an erring mankind worthy of his Maker, and we are indeed unworthy of our prized membership in this organization if we, in the least respect, fail to give to the drill teams their need of recognition in helping us to attain these objects.

It is with this purpose in mind that we set down the fundamental rules of a drill team. Of course, every branch differs in its number of members. But a team may be started with four members, although it is preferable to have eight

or more. Try to get members who are faithful stickers and on whom the club can depend. Then let these members elect a captain from among their number, a girl who is capable, friendly with everyone, and who can use her own initiative in any emergency which may arise. This captain should have absolute charge of the team and the co-operation of every member. She should try to build up the team, and endeavor in every way to bring it recognition and popularity, and to make it a perfect functioning machine.

After the captain is elected, the team should hold regular practice at least once a month, but preferably twice. Marching should be practiced first, and the correct corner turns, with the correct posture of the body. This isn't as hard as it may seem, it means only that the girls should march with their chins up, their backs straight and their eyes ahead. No talking should be allowed during practice.

For the beginning we believe these suggestions sufficient for any club, but for individual advice we invite letters from all branches and we hope that the above article may soon be applied to practical use by a majority of our branches. How about it, Milwaukee, Girard, Sheboygan, and Eveleth, etc.?

ACTIVITIES OF OUR BRANCHES

No. 1, Sheboygan, Wis.—Our branch held its regular meeting Tuesday, February 6th. After an important discussion as to what should be done to make our meetings more interesting for the younger members, our Supreme President, Mrs. Marie Prislant suggested that the young members be permitted to entertain the older members with English programs at the regular meetings.

The old members were very much pleased with this suggestion and they decided that the young ladies may carry on their programs in the English language.

Mrs. Prislant also promised the members of our branch, that she will get some of the prominent speakers from the other societies and organizations, to give talks at our regular meetings.

I cordially invite all the old and young members to attend the meetings. Let us have 100 percent at-

tendance at all our meetings.

One of the younger members will give a very interesting talk at our next regular meeting, which will be held Tuesday, March 6th, at 7:30 p. m. Everyone make it a point to come!

Come on girls, let us each bring one new member to our next meeting!

Miss Mary Erzen, Secretary.

Branch No. 17, West Allis, Wis.—A few words about what we are doing in dear old West Allis. We may not be on all the maps, but we certainly are on the map of the SLU. 1934 is going to keep us as busy as did 1933. Our calendar for this year is practically filled.

In spite of the ideal spring weather we had to contend with on January 21, our card party proved to be a great success, thanks to the members who so willingly donated the

prizes and refreshments. Mrs. Ribich and Mrs. Zore of Sheboygan thought enough of us to honor us with their presence, and on top of it all, they brought along a beautiful prize. Thank you ever so much.

At our last meeting, February 11, a surprise party was held in honor of our President, Mrs. Schlosar. If you weren't there, you certainly missed the time of your life.

By the way, our sewing club is getting along splendidly. Our quilt is practically finished. We meet every Wednesday night at Mrs. Schlosar's home. Every member of our branch is entirely welcome to bring along a needle and thimble and join us in the fun.

If any of the members can spare the time, pay our sick members a visit. Our sick list, at present, contains the following members: Mrs. Pavlovich, Mrs. Sorcich, Mrs. Bizjak, and Mrs. Cerar. We wish our sick

members speedy recovery and would like to see them at our meeting as soon as possible.

All members (the more the merrier) are requested to attend our next meeting to help with the plans for our Mother's Day dance. Tickets will be distributed—a surprise is in store for the person selling the greatest number of tickets. Come on, everyone, join the ticket campaign! You may be the lucky winner!

The SLU-ite.

No. 41, Collinwood, O.—The Old Time Social Circle wishes to thank all who helped to make our first dance such a big success. We were glad to see the girls of branch No. 50, and also the visitors from South Chicago. Many thanks to you!

Our member Marie Mandel donated a beautiful pillow for the door prize which was won by Miss Alice Plevnik. We are holding another dance in the near future and would like to see all of you and many more attend.

At the last session we decided to have our meetings every second and fourth Wednesday of the month, instead of every Thursday. To make the meetings more interesting, we are going to celebrate each girl's birthday with a small gift from each member of the club. Any member who gets married may expect a "kitchen show-er."

We have two new members, Marie Mandel and Frances Cvar, that makes eleven of us. We hope to hear about more such new clubs being organized in the branches of SZZ.

Elizabeth Urbanik, president.

THIS'N THAT ABOUT US

Branch No. 50, Cleveland, O.—The campaign is on, and we're all out for new members. We expect each girl to bring in at least one new member, but from present indications it seems that some girls will do more than their part, although if we all try hard enough we can double our membership. So, forward march!

We had the pleasure of hearing our songbirds, the Martincic sisters, sing on the Slovenian program, over station WJAY, recently, and it certainly was a treat. Wish we could hear them oftener.

Tickets for our April dance, "Kiss Scramble," will be issued to members at the next meeting. We should like to have every member attend and

get their quota of tickets. Final plans for the dance will be completed, and details will appear next month.

The record for faithful attendance goes to Helen Glavic, a petite brunette, who never misses a meeting or drill practice. She is always on time, too. This goes for Frances Pizem and Mary Andelsen, also.

That's all for this time, folks, next month we hope to be able to report on the large number of new members, and more activities of our team. Until then, — Au revoir,

Angela Hlabse.

THE CORRECT THING

Staring or whispering at one's neighbors in theater, restaurant or public conveyance, thereby attracting attention to their defects or peculiarities, is not only rude but cruel. When conversing in public, it is bad form to mention the names of other persons. One can never tell who may overhear and repeat one's words. Arguing loudly with tradespeople and public servants of any kind is a sign of illbreeding.

A young girl permits an older woman to enter a conveyance first and offers assistance when an elderly woman alights.

Women rarely shake hands with each other when introduced but consider a smile and the phrase, "How do you do," sufficient.

A woman does not rise when introduced to a man unless he is very old or very distinguished; nor when she is introduced to another woman. A young girl will rise for an introduction to an elderly woman or man in deference to age.

*To Mrs. Marie Priland
and other members of the
Supreme Board:*

*I thank you most heartily
for the honor you have conveyed
in designating me to be
Supreme Drill Team Instructor.
I shall do my best to prove
worthy of your confidence and to
merit your esteem and that of
our whole Union.*

Sincerely yours,

Angela Hlabse.

FOR THE KITCHEN

Meat Turnovers

Almost any kind of chopped meat may be used in these, and if the quantity on hand is small, may be mixed with potato or cooked rice. This filling should be seasoned to taste with salt and pepper, onion, or whatever is relished, and laid on pieces of short biscuit dough, rolled thin and cut into circles about the size of an ordinary saucer. The edges of the dough should be moistened with white of egg, the dough then folded over the meat and its edges pinched closely together. If desired, the tops of turnovers may be brushed over with yolk of egg before they are placed in the oven. Serving with a brown sauce increases the flavor and moistens the crust.

About half an hour's baking in a hot oven is required.

Salmon and Cabbage Salad

½ lb. salmon
2 c finely cut cabbage
2 hard boiled eggs chopped fine
3 sweet pickles, chopped fine
Remove bones and skin from salmon and break it apart. Add cabbage, eggs, and pickles. Mix together

with salad dressing and serve on crisp lettuce leaves.

Salmon Salad

1 can red salmon
1 can small peas
1 hard boiled egg
Mayonnaise
Mix the above ingredients. Pimientos, olives, pickles, and celery may be added.

Tuna Fish Salad

1 can Tuna fish, minced fine
½ stalk celery, cut fine
2 hard boiled eggs
½ doz. sweet pickles, cut fine
Mayonnaise
Mix ingredients above. If desired, add pimientos, olives, and celery.

Hot Cross Buns (Sponge Mix)

1 cake compressed yeast
¼ cup water
1 tablespoon sugar
1 cup milk scalded and cooled to 80 F.)
Dissolve yeast and 1 tablespoon sugar in ¼ cup lukewarm water. Add one cup milk and 1½ cups flour to yeast mixture. Beat until smooth.

Cover and let rise in warm place until sponge begins to drop (about one hour).

(Dough)

¾ cup butter
¾ cup sugar
1 egg (well beaten)
¾ cups flour
1 teaspoon cinnamon
½ cup raisins or currants
Cream butter and sugar well — add beaten egg and raisins. Add this to sponge mixture with the remaining flour, to which salt and cinnamon have been added. Mix well. Turn on floured board and knead slightly. Place in greased bowl, cover and let double in bulk about two hours. Shape with hands into medium size buns, place in well greased shallow pans about two inches apart. Cover and let double in bulk again about one hour. Glaze with egg diluted with water. Just before placing in oven cut cross on top of each bun with sharp knife. Bake 20 to 25 minutes at 425 degrees F. Two minutes before removing from oven brush with sugar moistened with water.

Josephine Zakrajsek,
Branch No. 50 — Cleveland, Ohio.